

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

10421 *Lei 12/2010, do 30 de xuño, pola que se modifica a Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e o texto refundido da Lei de sociedades anónimas aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro, para a súa adaptación á normativa comunitaria.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

A Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, incorporou ao noso ordenamento xurídico a Directiva 84/253/CEE, do 10 de abril de 1984, do Consello, relativa á autorización das persoas encargadas do control legal de documentos contables, e regulou así, por primeira vez en España, a actividade da auditoría de contas, dada a importancia desta actividade pola súa contribución á transparencia e fiabilidade da información económica financeira auditada. Esta transparencia na información económica financeira da entidade auditada é un elemento consubstancial ao sistema de economía de mercado, recollido no artigo 38 da Constitución.

A auditoría de contas configúrase na citada lei como a actividade que, mediante a utilización de determinadas técnicas de revisión, ten por obxecto a emisión dun informe acerca da fiabilidade da información económica financeira auditada; non se limita, pois, á mera comprobación de que os saldos que figuran nas súas anotacións contables concordan cos ofrecidos no balance e na conta de resultados, xa que as técnicas de revisión e verificación aplicadas permiten, cun alto grao de certeza e sen a necesidade de refacer o proceso contable na súa totalidade, dar unha opinión técnica e independente sobre a contabilidade no seu conxunto e, ademais, sobre outras circunstancias que, afectando a vida da empresa, non estivesen recollidas nese proceso.

A auditoría de contas é, por tanto, un servizo que se presta á entidade auditada e que afecta e interesa non soamente a esta, senón tamén a terceiros que se relacionen ou se poidan relacionar con ela, tendo en conta que todos eles, entidade e terceiros, poden coñecer a calidade da información económico-contable sobre a cal versa a opinión emitida polo auditor de contas, sen que, por tanto, poida limitarse o seu uso e distribución.

O tempo transcorrido desde a entrada en vigor da citada Directiva 84/253/CEE, os cambios acontecidos no ámbito económico e financeiro con maiores cotas de globalización e internacionalización, e a falta dunha formulación harmonizada da auditoría no ámbito da Unión Europea, principalmente, en materia de supervisión pública, fixeron imprescindible abordar un proceso de reforma nese ámbito, proceso que culminou coa aprobación e publicación da Directiva 2006/43/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de maio de 2006, relativa á auditoría legal das contas anuais e das contas consolidadas, pola que se modifican as directivas 78/660/CEE e 83/349/CEE do Consello e se derroga a Directiva 84/253/CEE do Consello.

Esta nova directiva supón un importante paso para atinxir unha maior harmonización dos requisitos que se exixen para o exercicio da actividade de auditoría no ámbito da Unión Europea, así como dos principios que deben rexer o sistema de supervisión pública

nese ámbito, tendo en conta que esta actividade desempeña unha función de interese público ao existir un conxunto amplo de persoas e institucións que confían na actuación do auditor de contas e, xa que logo, a súa correcta e adecuada execución constitúen factores que coadxuvan ao correcto funcionamento dos mercados ao incrementaren a integridade e a eficacia dos estados financeiros como vehículos de transmisión de información.

Para tal fin, e fronte á directiva derogada, que contiña normas básicas de autorización, independencia do auditor e de publicidade, a Directiva 2006/43/CE regula aspectos relacionados coa autorización e o rexistro dos auditores e sociedades de auditoría, incluídos os doutros Estados membros da Unión Europea e de países terceiros; a formación continuada, as normas de ética profesional, independencia e obxectividade, a confidencialidade e o segredo profesional que deben observar os auditores e sociedades de auditoría; a realización das auditorías de acordo coas normas internacionais de auditoría que adopte a Unión Europea; a responsabilidade plena do auditor que realice a auditoría de estados financeiros consolidados; o control de calidade dos auditores e sociedades de auditoría; os sistemas efectivos de investigación e sancións; a designación e cesamento de auditores e sociedades de auditoría; a obrigatoria inscrición nun rexistro público dos auditores e sociedades de auditoría; e a cooperación coas autoridades competentes de Estados membros da Unión Europea e de países terceiros.

II

Por medio da presente lei e co fin de adaptar a lexislación interna española á Directiva 2006/43/CE no que non se axusta a ela, introdúcense determinadas modificacións na Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas. Ao mesmo tempo, aprovéitase a reforma para modificar certos aspectos da regulación contida na citada lei que se deben adaptar aos cambios acontecidos na lexislación mercantil, e para incorporar as melloras de carácter técnico aconselladas pola experiencia e a práctica desenvolvida desde a súa entrada en vigor. A reforma que se aborda segue a ter presente a consideración de servizo público que presta a actividade de auditoría de contas, dada a súa relevancia pública, polos efectos que produce fronte á entidade auditada e aos terceiros que se relacionan ou se poden relacionar con esta.

En particular, modifícase o artigo 1, relativo á definición de auditoría de contas, para dar cabida aos novos documentos contables que, segundo o artigo 34 do Código de comercio, na redacción dada pola Lei 16/2007, do 4 de xullo, de reforma e adaptación da lexislación mercantil en materia contable para a súa harmonización internacional con base na normativa da Unión Europea, integran as contas anuais, que son o estado que recolle os cambios no patrimonio neto e o estado de fluxos de efectivo. Estes documentos deben ser igualmente auditados.

O artigo 2 modifícase para recoller a nova configuración do contido mínimo do informe de auditoría máis acorde co establecido nos artigos 51 bis da Directiva 78/660/CEE relativa ás contas anuais de determinadas formas de sociedade e 37.2 da VII Directiva 83/349/CEE, relativa ás contas anuais consolidadas. Con esta actuación axústase o contido ao modelo de informe de auditoría que adopte a Unión Europea, ao abeiro da Directiva 2006/43/CE, que favoreza a comparabilidade no contorno económico internacional. Entre outros aspectos, suprímense as mencións expresas na opinión do informe de auditoría relativas tanto ao cumprimento do principio de uniformidade como ás circunstancias que afectan con carácter xeral o principio de empresa en funcionamento, as cales se deberán incluír no informe de auditoría unicamente en determinadas situacións e de acordo coa norma de informe que para tal efecto se adopte.

A modificación deste artigo complétase coa introdución da referencia ao marco normativo de información financeira, cuxo significado para os efectos da Lei de auditoría de contas se incorpora no artigo 1.

Modifícase a redacción do artigo 4 co fin de incorporar a responsabilidade plena que debe asumir o auditor de contas do grupo en relación coas contas anuais ou estados financeiros consolidados, de acordo co mandado da Directiva 2006/43/CE, sen que poida o auditor de contas do grupo delimitar a súa responsabilidade soamente para aquelas

sociedades do grupo que auditase. Así mesmo, precísanse as obrigas dos auditores que realizan auditorías de contas ou documentos contables consolidados con relación ao traballo realizado polos que auditan as contas ou documentos de entidades consolidadas.

Por outra parte, no artigo 5 precísase o sistema de fontes xurídicas a que se debe suxeitar a realización da actividade de auditoría, constituído polos tres grupos de normas, obxecto de regulación separada na Directiva 2006/43/CE: as normas de auditoría, as normas de ética e as normas que regulan o sistema de control de calidade interno dos auditores de contas e sociedades de auditoría. Para os dous últimos grupos de normas, contidas na actualidade nas vixentes normas técnicas de auditoría, mantense o mesmo réxime competencial e procedemental de elaboración até agora existente.

No que ás normas de auditoría se refire, de acordo co mandado da Directiva 2006/43/CE, introdúcese as normas internacionais de auditoría que sexan adoptadas pola Unión Europea. Neste punto, establécese a vixencia das normas técnicas de auditoría en canto non se adopten as normas internacionais de auditoría e, mesmo, cando sexan adoptadas, naqueles aspectos ou materias non reguladas expresamente por elas. Así mesmo, establécese a posibilidade de que as normas técnicas de auditoría actualmente existentes e as de nova emisión poidan impor requisitos adicionais aos establecidos en normas internacionais de auditoría adoptadas pola Unión Europea, segundo a Directiva 2006/43/CE. Ademais, prevese, con carácter excepcional, a posibilidade de que non sexan aplicables as normas internacionais de auditoría adoptadas, naqueles aspectos que entren en contradición co réxime legal que configura os aspectos básicos da actividade auditora.

Así mesmo, redúcese de seis meses a dous meses o período de información pública a que se deben someter as normas técnicas de auditoría con anterioridade á súa publicación polo Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas. En ningún caso esta redución supón mingua ningunha das garantías de terceiros interesados, dada a aplicación das novas tecnoloxías de información.

Dáse nova redacción ao artigo 6, de acordo coa Directiva 2006/43/CE, referente ao Rexistro Oficial de Auditores de Contas, no que deben estar inscritos os que estean autorizados para o exercicio da actividade de auditoría, co obxecto de detallar a información pública que debe conter sobre os auditores de contas e sociedades de auditoría e de prever a súa accesibilidade por medios electrónicos.

Co obxecto de incorporar o dereito establecido na Directiva 2006/43/CE de exercer a actividade de auditoría polos que estean autorizados noutro Estado da Unión Europea, así como de que poidan ser autorizados e inscritos nun rexistro público os auditores procedentes de países terceiros, modifícanse os artigos 7 e 10, de acordo cos criterios de reciprocidade e de requisitos equivalentes establecidos na Directiva 2006/43/CE.

Por outra parte, e sen prexuízo do que dispoña a normativa da Unión Europea, prevese nos artigos citados a obrigatoria inscrición no rexistro oficial citado dos ditos auditores de contas e sociedades de auditoría que emitan informes de auditoría en relación coas contas anuais ou consolidadas de certas sociedades domiciliadas fóra da Unión Europea, cuxos valores estean admitidos a negociación en España, logo do cumprimento de requisitos equivalentes aos que se exige aos auditores de contas nacionais. En liña coa directiva citada, incorpórase a previsión de que a falta de inscrición sofre a carencia de efectos xurídicos dos informes de auditoría emitidos por aqueles auditores e sociedades. Así mesmo, establécese que no rexistro oficial se especificará a condición con que deben figurar tales auditores, e que esta modalidade de inscrición non autoriza para o exercicio da actividade de auditoría de contas en España.

En todo caso, no que se refire ao réxime de autorización para o exercicio da actividade de auditoría, a relevancia pública exige de quen realiza esta actividade o cumprimento dun conxunto de requisitos e condicións, polo que a presentación de declaracións responsables ou de comunicacións previas por auditores ou sociedades de auditoría non permiten por si mesmas o inicio desta actividade. Pola mesma razón, non cabe entender estimada por silencio a petición que, se for o caso, se realice.

Igualmente, en relación coas sociedades de auditoría, modifícase o artigo 10, para incorporar o disposto na Directiva 2006/43/CE, relativa á posibilidade, até agora non prevista, de que poidan ser socios outras sociedades de auditoría autorizados en calquera Estado membro. Tamén se modifica para exixir que a maioría dos dereitos de voto (xa non de capital social) e dos membros do órgano de administración ou xestión (non de directores) sexan sociedades de auditoría ou persoas físicas que cumpran cos requisitos para estaren autorizadas como auditores de contas ou sociedades de auditoría en calquera Estado membro. Precísase, igualmente, que as persoas físicas que, sen seren socios, asinen informes de auditoría en nome dunha sociedade de auditoría estean autorizadas para exercer a actividade de auditoría de contas en España, de acordo coa posibilidade prevista na Directiva 2006/43/CE.

O artigo 8 contén o réxime do deber de independencia que deben observar os auditores de contas no exercicio da súa actividade, o cal se basea, por unha parte, na enunciación dun principio xeral de independencia que obriga a todo auditor a absterse de actuar cando puider verse comprometida a súa obxectividade en relación á información económica financeira que vai auditar e, por outra parte, na enumeración dun conxunto de circunstancias, situacións ou relacións específicas en que se considera que, no caso de concorreren, os auditores non gozan de independencia respecto a unha entidade determinada, e que a única solución ou salvagarda posible é non realizar o traballo de auditoría.

Este réxime enmárcase na regulación contida na Directiva 2006/43/CE, así como na Recomendación da Comisión da Unión Europea do 16 de maio de 2002 sobre «A independencia dos auditores de contas na Unión Europea: principios fundamentais», na cal se inspirou a reforma da Lei de auditoría de contas efectuada mediante a Lei 44/2002, do 22 novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro. Nesta recomendación poderase basear a Comisión, segundo a directiva citada, para adoptar medidas de execución relativas á independencia. Esta directiva, dun lado, recolle, como principios xerais que deben asegurar os Estados membros, o de ser independente, o de non participar no proceso de toma de decisións e o de aplicación polo auditor de sistemas de salvagarda para atenuar as ameazas (autorrevisión, avogacía, interese propio, familiaridade ou confianza, ou intimidación) que puideren comprometer a independencia e, se for o caso, absterse de realizar a auditoría. Doutro lado, obriga a cada Estado membro a asegurar que un auditor de contas non realice unha auditoría en relación a unha entidade auditada cando existan relacións financeiras, comerciais, laborais ou doutro tipo de tal importancia que comprometan a independencia do auditor.

Así, modifícase este artigo para incorporar legalmente a obriga de documentar e establecer os sistemas de salvagarda nos termos previstos na directiva. Se estas ameazas son de tal importancia que comprometen a independencia, os auditores débense abster de realizar a auditoría. En todo caso, débese evitar calquera situación ou relación que puider aparentar unha posible participación na entidade auditada ou unha relación con esta. Así mesmo, modifícanse determinadas situacións ou servizos que xeran incompatibilidade para realizar a auditoría e redúcese o período de cómputo temporal das situacións de incompatibilidade de tres a dous anos.

As modificacións incorporadas nesas situacións ou servizos non significan, en modo ningún que, cando concorran as situacións modificadas ou suprimidas, non constitúan ou non poidan constituír ameazas á independencia, respecto ás cales o auditor debe establecer o oportuno sistema de salvagarda para as avaliar e, se for o caso, eliminar. Tampouco significa que o auditor poida realizar o traballo de auditoría no caso de que estas circunstancias persistan e sexan de tal importancia ou entidade que comprometan a súa independencia en relación coa entidade auditada. O mesmo se debe entender para o caso de se produciren situacións distintas das definidas como causas de incompatibilidade que, pola súa natureza e momento de realización, poidan supor unha ameaza que comprometa, a pesar das salvagardas establecidas, a independencia do auditor.

Por razóns de mellora expositiva, desagregase o actual artigo 8 en varios preceptos. Así, o artigo 8 bis regula o período de cómputo temporal a que se entende que se estende

o deber de independencia e as causas de incompatibilidade determinadas no artigo 8. No artigo 8 quáter contéñense as normas de contratación e do deber de rotación.

A Directiva 2006/43/CE establece que pode afectar o deber de independencia a existencia de relacións, situacións ou servizos non soamente entre a entidade auditada e o auditor ou sociedade de auditoría, senón tamén entre aquela e a rede a que pertence o auditor ou sociedade de auditoría. Incorporárase no artigo 8 ter o concepto de rede, á cal pertence o auditor ou sociedade de auditoría, baseado na unidade de decisión, e na existencia de relacións de control e de influencia significativa, de sorte que as persoas ou entidades que formen parte desta rede que incorran en calquera dos supostos de incompatibilidade establecidos nesta lei e noutras disposicións legais farán igualmente incompatibles ao auditor de contas ou sociedade de auditoría en relación coa respectiva entidade, coas particularidades establecidas na lei. No ámbito de extensión subxectiva que se regula no citado artigo inclúense tamén, entre outros, os que estean vinculados por determinadas relacións de parentesco, por canto se considera que nestes casos existen ou poden existir as mesmas ameazas á independencia que se poden dar de igual forma que no caso do cónxuxe do auditor, excluíndose do alcance desta extensión para determinados supostos.

Finalmente, regúlase no novo artigo 8 quinquies, de forma separada ás causas de incompatibilidade, o réxime de prohibicións que rexe con posterioridade á finalización do traballo de auditoría e ao cal está suxeito o auditor, co obxecto de evitar que na realización obxectiva do traballo de auditoría concorran ou se presenten situacións que poidan supor un risco ou unha ameaza á independencia pola existencia, durante a realización, de compromisos ou expectativas futuras que poidan comprometer a obxectividade do auditor na realización da auditoría. En concreto, redúcese o actual período de prohibicións de tres anos a dous anos; delimitáanse os suxeitos a que atinxen as prohibicións, distinguíndoos daqueles a que se aplican as causas de incompatibilidade; exclúense como causas de prohibición determinados supostos de adquisición de interese financeiro, e precísase que, en caso de incorrer en prohibición un socio dunha sociedade de auditoría, unicamente poderá exixirse responsabilidade a esta por falta de independencia se realizar a auditoría nos dous anos seguintes ao incumprimento da prohibición, como consecuencia da súa previa vinculación co citado socio, pero non pola vulneración da prohibición polo socio.

A modificación do réxime de independencia complétase coa incorporación do artigo 8 sexies, en que se conteñen os principios que se deben observar nos honorarios que se perciben pola prestación dos servizos de auditoría de contas.

Canto á responsabilidade civil dos auditores, a Directiva 2006/43/CE non impón obriga ningunha aos Estados membros en relación co réxime que a regula e límitase a ordenar á Comisión Europea que se emita, despois de consulta pública, un informe sobre o impacto das normas nacionais vixentes nesta materia na realización de auditorías sobre os mercados europeos de capitais e sobre os réximes de seguro dos auditores. A raíz deste informe, a Comisión emitiu a Recomendación do 5 de xuño de 2008, na cal aconsella os Estados membros que se limite a responsabilidade dos auditores que realicen a auditoría das sociedades cotizadas, salvo nos casos de incumprimento deliberado, tanto fronte á auditada como fronte a terceiros, sen impedir que as partes prexudicadas obteñan un resarcimento xusto. De acordo con esta recomendación, e tendo en conta a especial incidencia que ten a actividade auditora no tráfico mercantil e nos intereses de terceiros e as normas xerais do Código civil, en virtude das cales todos responden dos danos causados con todos os seus bens presentes e futuros, incorpórase expresamente no artigo 11 desta lei a mención de que os auditores unicamente responden polos danos que lles sexan imputables, sempre que non se impida o resarcimento xusto do prexudicado. Por outra parte, o prazo para exixir responsabilidade ao auditor equipárase ao establecido para os socios xerentes e administradores das entidades mercantís. Finalmente, canto ao artigo 12, que regula a obriga de asegurar a responsabilidade, modifícase o seu inciso inicial, con carácter meramente aclaratorio, ao estar xa regulado o réxime de responsabilidade dos auditores no artigo anterior, polo que, ao non se alterar ese réxime, tampouco supón a

citada modificación que a responsabilidade en que poidan incorrer se limite á cifra que se asegure.

Modifícase o artigo 13 da Lei de auditoría de contas, para facer extensivo o deber de segredo a todos aqueles que interveñen na realización da auditoría de contas. Por outro lado, introdúcese modificacións no artigo 14 para permitir o acceso á documentación relativa a cada auditoría de contas ao auditor do grupo e ao auditor sucesor e ás autoridades con competencias en materia de cooperación internacional, de modo que o deber de segredo non sexa un obstáculo para o cumprimento das obrigas previstas na Directiva 2006/43/CE.

Co fin de reforzar o cumprimento das obrigas incorporadas na Lei de auditoría de contas derivadas da transposición da Directiva 2006/43/CE, introdúcese certas modificacións no réxime de infraccións e sancións contido nos artigos 15 a 17. Así, tipifícanse, como novas infraccións, a falta de aplicación e a aplicación insuficiente do sistema de salvagardas para detectar ou eliminar as ameazas á independencia, así como a falta de cumprimento das normas relativas á percepción de honorarios; o incumprimento da obriga de debida custodia da documentación referente a cada auditoría; a falta de seguimento das recomendacións ou requirimentos que se poidan formular no exercicio do control de calidade; o incumprimento da obriga de publicar, ou de facelo de forma substancialmente incorrecta, o informe anual de transparencia por parte dos auditores de contas ou sociedades de auditoría de entidades de interese público, así como os de países terceiros; a resistencia ou negativa polas sociedades que formen parte da rede do auditor ou sociedade ás actividades de comprobación e investigación polo Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, co obxecto de velar polo adecuado deber de independencia; así como a falta de aplicación dos sistemas de control de calidade interno por parte dos auditores. Así mesmo, dada a especial consideración contida na directiva, en relación coa obriga de seguir cursos ou realizar actividades de formación continuada, elévase de leve a grave a cualificación da infracción polo seu incumprimento.

Por outra parte, modifícase a definición de certas condutas constitutivas de infracción: así, entre outros, equipárase o incumprimento da obriga de realizar unha auditoría contratada en firme coa que foi aceptada cando existe designación xudicial ou do rexistrador mercantil; introdúcese como nova infracción remitir información ao Rexistro Oficial de Auditores de Contas de forma substancialmente incorrecta, así como non comunicar a inobservancia dos requisitos exixidos para o acceso ao Rexistro Oficial de Auditores de Contas, cando se siga exercendo a actividade; e modifícase a redacción do tipo de infracción por identificación como auditor de contas nun traballo, distinto da auditoría de contas, cuxa realización non estea atribuída legalmente a un auditor de contas.

No réxime de sancións, contido no artigo 17, introdúcese certas modificacións ao obxecto de corrixir os efectos que na práctica se producían coa aplicación do actual réxime, incorporando normas especiais para aqueles casos en que concorre na entidade auditada a condición de entidade de interese público. Así mesmo, tipifícanse as sancións que deben ser impostas como consecuencia das infraccións cometidas polos novos suxeitos infractores incorporados, como son as persoas ou entidades da rede do auditor, o socio non auditor e o auditor non socio que actúa en nome da sociedade de auditoría.

A directiva establece que as sancións impostas deben ter a oportuna difusión pública. Neste senso, modifícase o artigo 18 co obxecto de regular de forma homoxénea o réxime de publicidade actualmente vixente das resolucións sancionadoras firmes.

III

Como se expuxo, a Directiva 2006/43/CE establece como un dos principios rectores do réxime que regula o de que os Estados membros deban organizar un sistema efectivo de supervisión pública, o cal debe cumprir necesariamente cos seguintes principios: debe estar rexido por persoas distintas das que exercen a actividade de auditoría de contas, con bos coñecementos das áreas relacionadas coa auditoría de contas; debe ter a responsabilidade última da autorización e o rexistro dos auditores e sociedades de auditoría, da adopción de normas de ética profesional e de control de calidade interno das

sociedades de auditoría, así como da formación continuada, control de calidade externo e dos sistemas de investigación e disciplinario; debe ser transparente no que aos programas de traballo e informes de actividade se refire, e debe ter un financiamento adecuado, libre de calquera influencia indebida por parte dos auditores e sociedades de auditoría.

De acordo coa directiva que se transpón, delimitáanse o alcance e finalidade da actividade de control da auditoría de contas, diferenciando segundo a citada directiva entre o control de calidade externo, de carácter regular e procedemental, do cal poden derivar a formulación de recomendacións ou requirimentos, cuxa falta de seguimento se tipifica como infracción grave; e o sistema de investigacións, no que se integra o actual control técnico, co obxecto de detectar e corrixir a execución inadecuada dun concreto traballo de auditoría ou actividade do auditor. As actuacións de control seguen participando da natureza de actuacións previas de información, das establecidas no artigo 69.2 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común. Finalmente, atendendo ao mandado da Directiva 2006/43/CE, mediante a disposición adicional oitava autorízase o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas para publicar os plans de actuación, os informes de actividade do sistema de supervisión, así como os resultados xerais alcanzados na realización do control de calidade.

Os principios de supervisión pública exixidos na Directiva 2006/43/CE exixen atribuír de forma exclusiva ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, en canto organismo público de supervisión, a competencia actualmente non prevista relativa á cooperación internacional e a referida ao control de calidade, sen prexuízo da posibilidade establecida de acordar con terceiros as tarefas relacionadas coa execución do control de calidade contida na disposición adicional quinta que se engade, sempre e cando se respecten os requisitos exixidos nesta disposición, de acordo cos criterios establecidos na Directiva 2006/43/CE, e os desenvolvidos pola Unión Europea. Entre estes terceiros encóntranse incluídas as corporacións representativas de auditores de contas. Por outra parte, mediante a adición á Lei de auditoría de contas da disposición adicional sétima, autorízase o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas para desenvolver os criterios a seguir en relación coa execución do control de calidade.

Por outra parte, esténdese o conxunto de suxeitos respecto aos cales o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas pode pedir información e realizar actividades de investigación ou inspección. Esta extensión xustifícase pola especial obriga atribuída ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de velar polo deber de independencia, o que require dotar este instituto de especiais competencias en relación coas persoas e entidades que formen parte da rede do auditor, extensión incorporada na directiva citada. Estas competencias confírense, débese precisar, só para os efectos de dar cumprimento ás competencias atribuídas a este instituto en relación ao deber de independencia, soporte fundamental de demostración da obxectividade con que debe ser verificada a información auditada.

En definitiva, coa regulación que se incorpora, o exercicio das actuacións de control encomendadas ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas debe permitir alcanzar a mellora global e, no seu conxunto, na calidade dos traballos de auditoría, proxectando tales actuacións sobre todos os que están habilitados legalmente para exercer a actividade de auditoría.

Ademais, o sistema de supervisión pública debe comprender os mecanismos adecuados que permitan unha cooperación efectiva a escala comunitaria entre as actividades de supervisión dos Estados membros, en canto factor encamiñado a asegurar unha calidade elevada e homoxénea da auditoría na Unión Europea. A fin de transpor á lexislación española estes mecanismos, introdúcese un novo artigo, o 24, para recoñecer o principio de regulamentación e supervisión no Estado membro de orixe en que está autorizado o auditor ou sociedade de auditoría e onde teña a entidade auditada o seu domicilio social sobre a base do recoñecemento mutuo dos acordos reguladores que poden adoptar os Estados membros, así como o deber de colaboración cos Estados membros da Unión Europea, o que exixe a utilización de medios que aseguren a troca de

información, a exigencia de comunicación de certos feitos, así como a posibilidade de realizar investigacións a pedimento dos Estados membros.

Así mesmo, a Directiva 2006/43/CE pon de manifesto a necesidade dunha cooperación efectiva coas autoridades de países terceiros, dada a complexidade das auditorías de grupos transfronteirizos e o contorno económico cada vez máis internacionalizado. Para tal efecto, incorpórase un novo artigo 25, en que se regulan as competencias de control atribuídas ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas sobre os auditores e sociedades de auditoría de países terceiros, tendo en conta os criterios que desenvolva a Unión Europea, de acordo co previsto na directiva citada.

Co obxecto de facer efectiva a cooperación prevese, sempre que haxa reciprocidade e os acordos reguladores así o establezan, o acceso polas autoridades de países terceiros aos papeis de traballo e a outros documentos referidos aos traballos de auditoría realizados en relación a sociedades domiciliadas en España pero cuxos valores se emitan no país terceiro de que se trate, ou respecto a sociedades que formen parte do grupo cuxas contas anuais consolidadas se divulguen nese país terceiro.

IV

A Directiva 2006/43/CE pon de manifesto a necesidade de que se apliquen aos que auditan entidades de interese público requisitos máis estritos que os exixidos noutras situacións como consecuencia da maior relevancia económica que presentan estas auditorías.

En virtude do anterior e para estes auditores, por unha parte, impónselles a obriga de publicaren un informe anual de transparencia, o que xustifica a adición do novo artigo 14 bis, que se exige tamén para as sociedades de auditoría de países terceiros; especificase que a estes auditores se lles aplican os mecanismos de coordinación regulados na disposición derradeira primeira da lei que se modifica, así como a obriga de rotación actualmente existente, respecto á cal se introducen modificacións relacionadas cos suxeitos obrigados e os parámetros utilizados para determinar a obriga de rotación. Igualmente, incorpóranse unhas contías de mínimos de multa cualificadas que resultan de aplicación para aqueles casos en que estas infraccións se cometan en relación coa auditoría dunha entidade de interese público.

Por outra parte, de acordo coa facultade recollida na directiva de poder eximir dos requisitos referidos as entidades de interese público que non emitiron valores negociables admitidos a cotización nun mercado regulado, modifícase a composición e funcións do comité de auditoría das entidades de interese público que emiten os referidos valores, en particular as relativas ás súas relacións cos auditores de contas, mediante a disposición derradeira cuarta desta lei. Para os efectos deste réxime especial, incorpórase na Lei de auditoría de contas, mediante a disposición adicional novena, a definición de entidade de interese público, na mesma liña e de acordo coa habilitación contida na directiva, así como a enumeración dos requisitos que deben reunir os que auditen as contas anuais das entidades de interese público.

Finalmente, mediante a disposición adicional sexta que se engade á Lei de auditoría de contas, prevese un mecanismo de derivación de responsabilidade administrativa, para os efectos de facer efectiva a responsabilidade administrativa declarada ou que se puider declarar en relación con aqueles supostos en que se producen modificacións societarias que perseguen a extinción desta responsabilidade. Así mesmo, mediante a disposición derradeira quinta desta lei modifícase a regulación contida no texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro, relativa á remuneración dos auditores e ao informe de auditoría, para someterse á que estableza a Lei de auditoría de contas, tendo en consideración que a distinta forma xurídica que adopta unha sociedade non constitúe xustificación que aconselle un réxime específico e distinto ao respecto.

Artigo único. *Modificación da Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas.*

A Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, queda modificada como segue:

Un. O artigo 1 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 1. *Ámbito de aplicación.*

1. Esta lei ten por obxecto a regulación da actividade de auditoría de contas, tanto obrigatoria como voluntaria, mediante o establecemento das condicións e os requisitos de necesaria observancia para o seu exercicio, así como a regulación do sistema de supervisión pública e os mecanismos de cooperación internacional en relación coa dita actividade.

2. Entenderase por auditoría de contas a actividade consistente na revisión e verificación das contas anuais, así como doutros estados financeiros ou documentos contables, elaborados conforme o marco normativo de información financeira que resulte de aplicación, sempre que aquela teña por obxecto a emisión dun informe sobre a fiabilidade deses documentos que poida ter efectos fronte a terceiros.

3. A auditoría das contas anuais consistirá en verificar e ditaminar se as contas expresan a imaxe fiel do patrimonio, da situación financeira e dos resultados da entidade auditada, de acordo co marco normativo de información financeira que lle sexa aplicable; tamén comprenderá, se for o caso, a verificación da concordancia do informe de xestión con esas contas.

4. A auditoría de contas terá necesariamente que ser realizada por un auditor de contas ou unha sociedade de auditoría, mediante a emisión do correspondente informe e con suxeición aos requisitos e formalidades establecidos nesta lei.

5. Para os efectos do establecido nesta lei, considerarase o marco normativo de información financeira o establecido:

a) Na normativa da Unión Europea relativa ás contas consolidadas, nos supostos previstos para a súa aplicación.

b) No Código de comercio e na restante lexislación mercantil.

c) No Plan Xeral de Contabilidade e nas súas adaptacións sectoriais.

d) Nas normas de obrigado cumprimento que aprobe o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas en desenvolvemento do Plan Xeral de Contabilidade e as súas normas complementarias.

e) No resto da normativa contable española que resulte de aplicación.

6. Para os efectos desta lei, aplicaranse as seguintes definicións:

a) Auditoría obrigatoria: auditoría das contas anuais ou das contas consolidadas, sempre que sexa exixida polo dereito comunitario ou a lexislación nacional.

b) Auditor de contas: persoa física autorizada para realizar auditorías polo Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, conforme o previsto nesta lei, inscrita no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, ou polas autoridades competentes dun Estado membro da Unión Europea ou dun país terceiro.

c) Sociedade de auditoría: persoa xurídica, independentemente da forma societaria adoptada, autorizada polo Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas para realizar auditorías, inscrita no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, ou polas autoridades competentes dun Estado membro da Unión Europea ou dun país terceiro.

d) Para efectos do establecido no artigo 11 desta lei, entenderase por terceiro calquera persoa física ou xurídica, pública ou privada, que acredite que actuou ou deixou de actuar tomando en consideración o informe de auditoría, sendo este elemento esencial e apropiado para formar o seu consentimento, motivar a súa actuación ou tomar a súa decisión.»

Dous. O artigo 2 queda redactado como segue:

«Artigo 2. *Informe de auditoría de contas.*

1. O informe de auditoría das contas anuais é un documento mercantil que conterá, cando menos, os seguintes datos:

a) Identificación da entidade auditada, das contas anuais que son obxecto da auditoría, do marco normativo de información financeira que se aplicou na preparación destas contas, das persoas físicas ou xurídicas que encargaron o traballo e, se for o caso, das persoas a que vaia destinado; así como a referencia a que as contas anuais foron formuladas polo órgano de administración da entidade auditada.

b) Unha descrición xeral do alcance da auditoría realizada, con referencia ás normas de auditoría conforme as cales esta se levou a cabo e, se for o caso, dos procedementos previstos nelas que non foi posible aplicar como consecuencia de calquera limitación posta de manifesto no desenvolvemento da auditoría. Así mesmo, informárase sobre a responsabilidade do auditor de expresar unha opinión sobre as citadas contas no seu conxunto.

c) Unha opinión técnica, que recollerá de forma clara e precisa a opinión do auditor canto a se as contas anuais ofrecen a imaxe fiel do patrimonio, da situación financeira e dos resultados da entidade auditada, de acordo co marco normativo de información financeira que resulte de aplicación e, en particular, cos principios e criterios contables contidos nel.

A opinión do auditor poderá ser favorable, con obervacións, desfavorable ou denegada.

Cando non existan reservas a opinión será favorable.

No caso de existiren tales reservas, deberanse pór de manifesto todas elas no informe e a opinión técnica será con observacións, desfavorable ou denegada.

d) Unha opinión sobre a concordancia ou non do informe de xestión coas contas anuais correspondentes ao mesmo exercicio, no caso de que o citado informe de xestión acompañe as contas anuais.

e) Data e sinatura da persoa ou das persoas que o realizaron. A data do informe de auditoría será aquela en que o auditor de contas completou os procedementos de auditoría necesarios para emitir unha opinión sobre as contas anuais.

2. O informe de auditoría deberá ser emitido polos auditores de contas ou as sociedades de auditoría de conformidade coa carta de encarga suscrita entre as partes. A falta de emisión do informe de auditoría ou a renuncia a continuar co contrato de auditoría soamente se poderá producir pola existencia de xusta causa e naqueles supostos en que conorra algunha das seguintes circunstancias:

a) Existencia de ameazas que poidan comprometer de forma grave a independencia ou obxectividade do auditor, de acordo co disposto no capítulo seguinte.

b) Imposibilidade absoluta de realizar o traballo encomendado ao auditor ou sociedade de auditoría por circunstancias non imputables a estes.

Nos anteriores supostos, cando se trate de auditorías obrigatorias, deberase informar razoadamente, tanto o Rexistro Mercantil do domicilio da sociedade auditada como o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, das circunstancias determinantes de non emitir o informe ou da renuncia a continuar co contrato de auditoría, na forma e prazos que se determine regulamentariamente.

3. O informe de auditoría de contas anuais será emitido baixo a responsabilidade da persoa ou persoas que o realizaron, e deberá estar asinado por elas.

4. En ningún caso o informe de auditoría de contas anuais poderá ser publicado parcialmente ou en extracto, nin de forma separada ás contas anuais auditadas.

Cando o informe sexa público poderase facer mención á súa existencia e, en tal caso, deberase facer referencia ao tipo de opinión emitida.

5. O informe de auditoría de contas anuais deberá ir acompañado da totalidade de documentos que compoñen as contas obxecto de auditoría e, se for o caso, do informe de xestión.

6. Cando o informe non se refira ás contas anuais, seralle de aplicación, se for o caso, o disposto para tales contas.»

Tres. O artigo 4 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 4. *Auditoría de contas consolidadas.*

1. Esta lei será de aplicación á auditoría de contas a que se refire o seu artigo 1 tamén cando se trate de contas anuais consolidadas, así como doutros estados financeiros ou documentos consolidados.

2. O auditor de contas que realice a auditoría de contas ou de documentos contables consolidados asume a plena responsabilidade do informe de auditoría emitido, mesmo que a auditoría das contas anuais das sociedades participadas fose realizada por outros auditores.

3. A persoa ou persoas que emitan a opinión sobre as contas anuais consolidadas ou outros estados financeiros ou documentos contables consolidados estarán obrigadas a pedir a información necesaria, se for o caso, aos que realizasen a auditoría de contas das entidades consolidadas, que estarán obrigados a fornecer canta información se lles solicite.

4. O auditor de contas que realice a auditoría de contas anuais consolidadas ou outros estados financeiros ou documentos contables consolidados efectuará unha revisión e gardará a documentación da súa avaliación do traballo de auditoría realizado por outros auditores, incluídos os da Unión Europea e de países terceiros, en relación coas auditorías de entidades consolidadas.

5. No caso de que unha entidade significativa, medida en termos de importancia relativa, que forme parte do conxunto consolidable, sexa auditada por auditores de países terceiros con que non exista acordo sobre a base de reciprocidade, o auditor que realice a auditoría de contas ou documentos contables consolidados será responsable de ter aplicado os procedementos que regulamentariamente se determinen para facilitar que o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas poida ter acceso á documentación do traballo de auditoría realizado polo auditor do país terceiro, incluídos os papeis de traballo pertinentes para a auditoría do grupo e, para tal efecto, pode conservar unha copia desa documentación ou acordar por escrito co auditor do país terceiro un acceso adecuado e ilimitado para que o auditor do grupo o remita ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, cando este o requira. Se existiren impedimentos legais ou doutro tipo que impidan a transmisión dos papeis de traballo de auditoría dun país terceiro ao auditor que realice a auditoría de contas ou documentos consolidados, a documentación conservada por este auditor incluírá a proba de que aplicou os procedementos adecuados para obter acceso á documentación relativa á auditoría e, en caso de impedimentos distintos dos legais derivados da lexislación nacional, a proba que demostre tales impedimentos.

6. O disposto neste artigo será de aplicación tamén á sociedade de auditoría que realice a auditoría de contas anuais consolidadas ou outros estados financeiros ou documentos contables consolidados, así como aos auditores de contas que a realicen en nome desta sociedade.»

Catro. O artigo 5 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 5. *Réxime xurídico aplicable.*

1. A actividade de auditoría de contas realizarase con suxeición ás prescricións desta lei, ás do seu regulamento de desenvolvemento, ás normas de auditoría, ás

normas de ética e ás normas de control de calidade interno dos auditores de contas e sociedades de auditoría.

2. As normas de auditoría son as contidas nesta lei, no seu regulamento de desenvolvemento, nas normas internacionais de auditoría adoptadas pola Unión Europea e nas normas técnicas de auditoría, naqueles aspectos non regulados polas normas internacionais de auditoría citadas.

3. As normas de ética inclúen, cando menos, os principios da súa función de interese público, competencia profesional, dilixencia debida, integridade e obxectividade, sen prexuízo do establecido nos artigos 8 a 8 sexies desta lei.

4. Sen prexuízo do disposto no número anterior, as normas técnicas de auditoría, as normas de ética e as normas de control de calidade interno dos auditores de contas e sociedades de auditoría serán elaboradas, adaptadas ou revisadas, debendo estar de acordo cos principios xerais e práctica comunmente admitida nos Estados membros da Unión Europea así como coas normas internacionais de auditoría adoptadas pola Unión Europea, polas corporacións de dereito público representativas dos que realicen a actividade de auditoría de contas, precedendo información pública durante o prazo de dous meses, e serán válidas a partir da súa publicación polo Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas no seu boletín oficial.

5. En casos excepcionais, poderase establecer que non sexan aplicables parte das normas internacionais de auditoría adoptadas pola Unión Europea a que se refire o presente artigo, cando así resulte do réxime legal relativo ao alcance da auditoría, sempre que se cumpran os requisitos e procedemento de comunicación previstos no artigo 26, números 2 e 3, da Directiva 2006/43/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de maio de 2006, relativa á auditoría legal das contas anuais e das contas consolidadas, pola que se modifican as directivas 78/660/CEE e 83/349/CEE do Consello e se derroga a Directiva 84/253/CEE do Consello.

Poderanse impor requisitos adicionais aos establecidos nas normas internacionais de auditoría até o prazo establecido no artigo 26, número 4 da Directiva 2006/43/CE a que se refire o parágrafo anterior. Tales requisitos adicionais poderanse establecer mediante resolución do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas en que se declare a vixencia dos números correspondentes das normas técnicas de auditoría preexistentes á adopción pola Unión Europea das normas internacionais de auditoría sobre a mesma materia, ou mediante a publicación de novas normas técnicas de auditoría limitadas aos referidos requisitos adicionais.»

Cinco. O artigo 6 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 6. *Rexistro Oficial de Auditores de Contas.*

1. Poderán realizar a actividade de auditoría de contas as persoas físicas ou xurídicas que, reunindo os requisitos a que se refiren os artigos seguintes, figuren inscritos no Rexistro Oficial de Auditores de Contas do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas.

2. O Rexistro Oficial de Auditores de Contas será público e conterá a seguinte información:

a) Nome, enderezo, número de rexistro e situación en que se encontren inscritos os auditores de contas.

b) Se o auditor de contas estiver inscrito en situación de exercente, indicarse o domicilio profesional, enderezo da internet e número de rexistro da sociedade ou sociedades de auditoría con que está relacionado.

c) Todas as demais inscricións como auditor de contas ante as autoridades competentes doutros Estados membros e como auditor en países terceiros, con indicación das autoridades competentes para a inscrición e, se for o caso, os números de rexistro.

3. No caso das sociedades de auditoría inscritas, será pública a seguinte información:

a) Nome, domicilio social, forma xurídica, enderezo de cada oficina en que realice a súa actividade, número de rexistro e enderezo da internet.

b) Nome, apelidos, enderezo e número de rexistro de cada un dos socios, con indicación da persoa ou persoas que exerzan as funcións de administración ou de dirección.

c) Nome, apelidos, enderezo e número de rexistro dos auditores de contas ao servizo da sociedade de auditoría, con identificación dos que estean designados expresamente para realizaren auditorías e asinaren informes de auditoría en nome da sociedade e do período de vixencia desta designación.

d) Se a sociedade estiver vinculada ás entidades a que se refire o artigo 8 ter, c) ou 8 ter, d) desta lei, deberá fornecer información dos nomes e enderezos desas entidades ou indicar onde se pode obter publicamente esa información.

e) Todas as demais inscricións como sociedade de auditoría ante as autoridades competentes doutros Estados membros e de países terceiros, con indicación da autoridade competente para a inscrición e, se for o caso, o número de rexistro.

4. No caso de auditores de contas e sociedades de auditoría de países terceiros, deberán figurar de forma separada, e deben en todo caso identificarse como tales aqueles a que se refiren respectivamente o artigo 7.11 e o último parágrafo do artigo 10.5 desta lei, coa mención de que non están autorizados para o exercicio da actividade de auditoría de contas en España.

5. A información que figure no rexistro será accesible por medios electrónicos.

6. A inscrición no Rexistro Oficial de Auditores de Contas non facultará para o exercicio profesional doutras actividades distintas ás previstas no artigo 1 desta lei, que requirirán as condicións de titulación e colexiación exixidas pola lexislación aplicable en cada caso.

7. Os auditores de contas inscritos no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, salvo aqueles a que se refire o artigo 7.11 desta lei, deberán seguir cursos e realizar actividades de formación continuada, os cales poderán ser impartidos, na forma e condicións que se establezan regulamentariamente, polas corporacións representativas dos auditores de contas, as entidades docentes autorizadas ou outras entidades.»

Seis. Engádesse título ao artigo 7, modifícanse os seus números 1, 3 e 4 e engádenselle os números 9, 10, 11 e 12, que quedan redactados como segue:

«Artigo 7. *Autorización e inscrición no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.*

1. Para ser inscrito no Rexistro Oficial de Auditores de Contas requirirase:

a) Ser maior de idade.

b) Ter a nacionalidade española ou a dalgún dos Estados membros da Unión Europea, sen prexuízo do que dispoña a normativa sobre o dereito de establecemento.

c) Carecer de antecedentes penais por delitos dolosos.

d) Ter obtido a correspondente autorización do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas.»

«3. A formación práctica deberase estender por un período mínimo de tres anos en traballos realizados no ámbito financeiro e contable, e referirase, especialmente, a contas anuais, contas consolidadas ou estados financeiros análogos. Ao menos, dous anos desta formación práctica deberanse realizar cun auditor de contas ou unha sociedade de auditoría que estean autorizados para a

auditoría de contas e en exercicio desta actividade en calquera Estado membro da Unión Europea.

4. O exame de aptitude profesional, que estará encamiñado á comprobación rigorosa da capacitación do candidato para o exercicio da auditoría de contas, deberá cumprir as condicións e versar sobre as seguintes materias: marco normativo de información financeira; análise financeira; contabilidade analítica de custos e contabilidade de xestión; xestión de riscos e control interno; auditoría de contas e normas de acceso a esta; normativa aplicable ao control da auditoría de contas e aos auditores de contas e sociedades de auditoría; normas internacionais de auditoría; así como normas de ética e independencia. Así mesmo, o citado exame deberá cubrir, na medida en que se requiran para o exercicio da actividade de auditoría de contas, as seguintes materias: dereito de sociedades, doutras entidades e gobernanza; dereito concursal, fiscal, civil e mercantil; dereito do traballo e da seguridade social; tecnoloxía da información e sistemas informáticos; economía xeral, economía da empresa e economía financeira; matemáticas e estatística, e principios fundamentais de xestión financeira das empresas.

Os que posúan unha titulación universitaria de carácter oficial e validez en todo o territorio nacional, das reguladas na Lei orgánica 6/2001, do 21 de decembro, de universidades, quedarán dispensados no exame de aptitude profesional daquelas materias que teñan superado nos estudos requiridos para a obtención dos títulos.»

«9. Poderanse inscribir no Rexistro Oficial de Auditores de Contas os auditores de contas autorizados noutros Estados membros da Unión Europea, nos termos que regulamentariamente se determinen.

Para obter a autorización do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas deberán superar unha proba de aptitude sobre a normativa española aplicable á auditoría cuxo coñecemento non se tiver acreditado no Estado membro en que o auditor de contas estea autorizado.

10. Poderanse inscribir no Rexistro Oficial de Auditores de Contas os auditores de contas de países terceiros, en condicións de reciprocidade, que cumpran con requisitos equivalentes aos exixidos nos números 2, alíneas a) e b), 3 e 4 deste artigo, así como coa obriga de formación continuada a que se refire o artigo 6.7 desta lei.

Para obter a autorización do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas deberán acreditar, polo menos, o cumprimento dos requisitos establecidos no número 1, alíneas a) e c), superar unha proba de aptitude equivalente a aquela a que se refire o número anterior, nos termos que regulamentariamente se determinen, e dispor de domicilio ou establecemento permanente en España ou designar un representante con domicilio en España.

11. Sen prexuízo do disposto na normativa da Unión Europea, deberán, en todo caso, inscribirse no Rexistro Oficial de Auditores de Contas os auditores de contas de países terceiros que emitan informes de auditoría sobre contas anuais ou contas anuais consolidadas dunha entidade constituída fóra da Unión Europea e cuxos valores estean admitidos a negociación nun mercado regulado en España, excepto cando a entidade auditada emita exclusivamente obrigas, bonos ou outros títulos de débeda negociables, cuxo valor nominal por unidade sexa ao menos de 50.000 euros ou dun importe equivalente a este. Esta excepción non se aplicará cando a entidade emita valores que sexan equiparables ás accións de sociedades ou que, se se converteren ou se exerceren os dereitos que confiren, dean dereito a adquirir accións ou valores equiparables a accións.

Os auditores de contas a que se refire este número deberán cumprir con requisitos equivalentes aos exixidos nos números 1, alíneas a) e c), 2, alíneas a), b) e c), 3 e 4 deste artigo, así como designar un representante con domicilio en España.

A inscrición no Rexistro Oficial de Auditores de Contas destes auditores de contas non os faculta para o exercicio da actividade de auditoría de contas en relación con entidades domiciliadas en España.

Sen prexuízo do que dispoña a normativa da Unión Europea, os informes de auditoría emitidos por auditores de contas de países terceiros non rexistrados no Rexistro Oficial de Auditores de Contas non terán efecto xurídico en España.

12. A presentación dunha declaración responsable ou unha comunicación previa non permitirá o exercicio da actividade de auditoría de contas. Non se poderá entender estimada por silencio administrativo a petición de acceso ao Rexistro Oficial de Auditores de Contas e, por tanto, de autorización para o exercicio da actividade de auditoría de contas.»

Sete. O artigo 8 queda redactado do seguinte modo e incorpóranse os artigos 8 bis, 8 ter, 8 quáter, 8 quinquies e 8 sexies:

«Artigo 8. *Independencia.*

1. Os auditores de contas e as sociedades de auditoría deberán ser independentes, no exercicio da súa función, das entidades auditadas, e débense abster de actuar cando a súa independencia en relación coa revisión e verificación dos estados financeiros ou outros documentos contables se poida ver comprometida.

Os auditores de contas e as sociedades de auditoría deberanse abster de participar no proceso de toma de decisións da entidade auditada nos termos previstos no número 3 deste artigo.

Os auditores de contas e as sociedades de auditoría, para aseguraren a súa independencia, deberán establecer as medidas de salvagarda que permitan detectar as ameazas contra a citada independencia, avalialas, reducilas e, cando proceda, eliminalas. En calquera caso, as medidas de salvagarda serán adecuadas á dimensión da actividade de auditoría ou da sociedade de auditoría.

Estas medidas de salvagarda serán obxecto de revisión periódica e aplicaranse de maneira individualizada para cada traballo de auditoría, e deberanse documentar nos papeis de traballo de cada auditoría de contas.

As ameazas á independencia poderán proceder de factores como a autorrevisión, interese propio, avogacía, familiaridade ou confianza, ou intimidación. Se a importancia destes factores en relación coas medidas de salvagarda aplicadas é tal que compromete a súa independencia, o auditor de contas ou a sociedade de auditoría absteranse de realizar a auditoría.

2. O Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas é o organismo encargado de velar polo adecuado cumprimento do deber de independencia, así como de valorar en cada traballo concreto a posible falta de independencia dun auditor de contas ou sociedade de auditoría.

3. En todo caso, considerárase que o auditor de contas ou a sociedade de auditoría non goza da suficiente independencia no exercicio das súas funcións respecto dunha empresa ou entidade, ademais de nos supostos de incompatibilidade previstos noutras leis, cando conorra algunha das seguintes circunstancias no auditor de contas asinante do informe de auditoría:

a) A condición de cargo directivo ou de administración, o desempeño de postos de emprego ou de supervisión interna na entidade auditada, ou o outorgamento ao seu favor de apoderamentos con mandato xeral pola entidade auditada.

b) Ter interese financeiro directo ou indirecto na entidade auditada se, nun ou outro caso, é significativo para calquera das partes.

c) A existencia de vínculos de matrimonio, de consanguinidade ou afinidade até o primeiro grao, ou de consanguinidade colateral até o segundo grao, incluídos os cónxuxes daqueles con que manteñan estes últimos vínculos, cos empresarios,

os administradores ou os responsables da área económico-financieira da entidade auditada.

d) O mantemento material ou preparación dos estados financeiros ou outros documentos contables da entidade auditada.

e) A prestación á entidade auditada de servizos de valoración que conduzan á avaliación de cantidades significativas, medidas en termos de importancia relativa, nos estados financeiros ou outros documentos contables desta entidade correspondentes ao período ou exercicio auditado, sempre que o traballo de valoración carrete un grao significativo de subxectividade.

f) A prestación de servizos de auditoría interna á entidade auditada, salvo que o órgano de xestión da empresa ou entidade auditada sexa responsable do sistema global de control interno, da determinación do alcance, risco e frecuencia dos procedementos de auditoría interna, da consideración e execución dos resultados e recomendacións proporcionados pola auditoría interna.

g) A prestación de servizos de avogacía para a entidade auditada, simultaneamente para o mesmo cliente, salvo que tales servizos os presten persoas xurídicas distintas e con consellos de administración diferentes, e sen que se poidan referir á resolución de litixios sobre cuestións que poidan ter unha incidencia significativa, medida en termos de importancia relativa, nos estados financeiros correspondentes ao período ou exercicio auditado.

h) A percepción de honorarios derivados da prestación de servizos de auditoría e distintos do de auditoría á entidade auditada, sempre que estes constitúan unha porcentaxe significativa do total dos ingresos anuais do auditor de contas ou sociedade de auditoría, considerando a media dos últimos tres anos.

i) A prestación a un cliente de auditoría de servizos de deseño e posta en práctica de sistemas de tecnoloxía da información financeira, utilizados para xerar os datos integrantes dos estados financeiros dese cliente, salvo que o cliente asuma a responsabilidade do sistema global de control interno ou o servizo se preste seguindo as especificacións establecidas polo cliente, o cal debe asumir tamén a responsabilidade do deseño, execución, avaliación e funcionamento do sistema.»

«Artigo 8 bis. *Período de cómputo temporal.*

Para os efectos do disposto no artigo anterior, o período de cómputo para as incompatibilidades comprenderá desde o inicio do primeiro ano anterior ao exercicio a que correspondan os estados financeiros ou outros documentos contables auditados, até a data en que o auditor de contas ou sociedade de auditoría finalice o traballo de auditoría correspondente a tales estados ou documentos.

Non obstante o parágrafo anterior, no suposto de que se trate de incompatibilidades derivadas da alínea b) do número 3 do artigo anterior, deberase resolver a situación de incompatibilidade con anterioridade á aceptación do nomeamento como auditor de contas.

O período de cómputo a que se refire este artigo será de aplicación nos supostos a que se refire o artigo 8 ter, coas particularidades que neste se determinen.»

«Artigo 8 ter. *Extensións subxectivas das causas de incompatibilidade.*

Para os efectos do disposto nos artigos anteriores:

a) As mencións á entidade auditada estenderanse a aqueloutras entidades con que, nalgún momento desde o inicio do exercicio a que se refiren os estados financeiros ou outros documentos contables auditados até a data do informe de auditoría, estea vinculada directa ou indirectamente mediante a existencia dunha relación de control das mencionadas no artigo 42 do Código de comercio, mediante a existencia dunha mesma unidade de decisión ao estaren controladas a entidade auditada e as outras entidades por calquera medio por unha ou varias persoas físicas ou xurídicas que actúen conxuntamente ou se encontren baixo dirección

única por acordos ou cláusulas estatutarias, ou mediante a existencia de influencia significativa, nos termos previstos no artigo 47 do Código de comercio.

b) Considerarase que o auditor de contas ou a sociedade de auditoría non goza da suficiente independencia no exercicio das súas funcións respecto a unha entidade auditada cando concorran, ademais das circunstancias previstas noutras leis, as mencionadas no número 3 do artigo 8 desta lei no cónxuxe do auditor asinante do informe de auditoría e naqueles con que este teña vínculos de consanguinidade ou afinidade até o primeiro grao, ou vínculos de consanguinidade colateral até o segundo grao, incluídos os cónxuxes daqueles con que manteñan estes últimos vínculos.

Para os efectos do previsto no parágrafo anterior, teranse en conta as seguintes particularidades:

1.ª O disposto na alínea a) deste artigo, para efectos de considerar unha entidade como vinculada á entidade auditada, será de aplicación con carácter xeral.

2.ª O desempeño de cargos de emprego debe afectar a elaboración de información significativa, medida en termos de importancia relativa, contida nos estados financeiros ou noutros documentos contables da entidade auditada.

3.ª Nos supostos en que se teña a condición de cargos directivos, ou se ocupen cargos de emprego ou supervisión interna, previstos na alínea 3 a) do artigo 8 desta lei, e nos supostos previstos nas alíneas b), e), f), g) e i) do mesmo número 3 do artigo 8, observaranse as seguintes normas:

– O artigo 8 ter a) non se aplicará no caso de que se trate dunha entidade respecto da cal a entidade auditada exerza control ou influencia significativa e esa entidade non sexa, en termos de importancia relativa, significativa para a entidade auditada.

– O período de cómputo para as incompatibilidades comezará desde o inicio do exercicio a que se refiren os estados financeiros ou outros documentos contables auditados até a data en que finalice o correspondente traballo de auditoría.

4.ª Non será de aplicación o suposto previsto na alínea 3.c) do artigo 8 aos suxeitos a que se refire o primeiro parágrafo desta alínea b).

c) Considerarase que o auditor de contas ou a sociedade de auditoría non goza da suficiente independencia no exercicio das súas funcións respecto a unha entidade auditada cando concorran, ademais das circunstancias previstas noutras leis, as previstas no número 3 do artigo 8 nas seguintes persoas ou entidades:

1.º Os auditores de contas ou sociedades de auditoría con que teñan calquera vinculación directa ou indirecta. Para os efectos de considerar a existencia de vinculación directa ou indirecta cos auditores de contas ou sociedades de auditoría, aplicaranse os criterios contidos na alínea a) deste artigo.

No caso de que as citadas persoas concorresen no suposto previsto no número 3 c) do artigo 8 desta lei, só se considerará que o auditor de contas ou a sociedade de auditoría non goza da suficiente independencia no exercicio das súas funcións cando, por razón da estrutura e dimensión da sociedade de auditoría, poida existir relación con posibles efectos ou influencia no resultado do traballo de auditoría.

2.º As persoas con capacidade para influír no resultado final da auditoría de contas, incluídos os socios, auditores ou non, que teñan responsabilidade de supervisión ou xestión na realización do traballo de auditoría e poidan influír directamente na súa valoración e resultado final.

O disposto na alínea a) deste artigo, para efectos de considerar unha entidade como vinculada á entidade auditada, será de aplicación con carácter xeral.

d) Considerarase que o auditor de contas ou a sociedade de auditoría non goza da suficiente independencia no exercicio das súas funcións respecto a unha entidade auditada cando concorran, ademais das circunstancias previstas noutras leis, as establecidas no número 3 do artigo 8 nas persoas ou entidades, excluídas as persoas ou entidades a que se refire a letra anterior, coas cales o auditor de contas asinante do informe de auditoría ou a sociedade de auditoría en cuxo nome se realice a auditoría formen unha mesma rede.

Entenderase por rede a estrutura que:

- a) Teña por obxecto a cooperación e á cal pertence un auditor ou unha sociedade de auditoría, e
- b) Teña claramente por obxectivo compartir beneficios ou custos, ou que comparta propiedade, control ou xestión comúns, políticas e procedementos de control de calidade comúns, unha estratexia empresarial común, o uso dun nome comercial común ou unha parte significativa dos seus recursos profesionais.

En todo caso, entenderase que forman parte dunha mesma rede as entidades vinculadas a que se refire o artigo 42 do Código de comercio ou as entidades que formen parte dunha mesma unidade de decisión ao estaren controladas por calquera medio por unha ou varias persoas físicas ou xurídicas que actúen conxuntamente ou se encontren baixo dirección única por acordos ou cláusulas estatutarias, ou que estean vinculadas mediante a existencia de influencia significativa nos termos previstos no artigo 47 do Código de comercio.

Para os efectos do previsto neste número, teranse en conta as seguintes particularidades:

1.ª A condición de cargos directivos ou o desempeño de postos de emprego determinados no número 3.a) do artigo 8 desta lei debe afectar ou estar relacionada coa elaboración de información significativa contida nos estados financeiros ou outros documentos contables da entidade auditada.

2.ª A concorrencia das circunstancias determinadas nos números 3.b) e 3.c) do artigo 8 terase en conta respecto daquelas persoas que, nas entidades vinculadas, posúan a condición de socio, administrador, secretario do órgano de administración ou apoderado con mandato xeral e só se considerará que o auditor de contas ou a sociedade de auditoría non goza da suficiente independencia no exercicio das súas funcións cando, por razón da estrutura e dimensión conxunta da sociedade de auditoría e das entidades vinculadas con esta, poida existir relación con posibles efectos ou influencia no resultado do traballo de auditoría.

3.ª O disposto na alínea a) deste artigo, para efectos de considerar unha entidade como vinculada á entidade auditada, será de aplicación xeral. Non obstante, nos supostos en que se teña a condición de cargo directivo, ou se ocupen cargos de emprego ou supervisión interna previstos no número 3 a) do artigo 8, e nos supostos previstos nas alíneas b), e), f), g) e i) do número 3 do artigo 8, non se aplicará no caso de que se trate dunha entidade respecto da cal a entidade auditada exerza control ou influencia significativa e esa entidade non sexa, en termos de importancia relativa, significativa para a entidade auditada.»

«Artigo 8 quáter. *Contratación e rotación.*

Os auditores serán contratados por un período de tempo determinado inicial, que non poderá ser inferior a tres anos nin superior a nove contando desde a data en que se inicie o primeiro exercicio que se vai auditar, e poderán ser contratados por períodos máximos sucesivos de tres anos unha vez que finalizase o período inicial. Se á finalización do período de contratación inicial ou da súa prórroga, nin o auditor de contas ou a sociedade de auditoría nin a entidade auditada manifestaren a súa vontade en contrario, o contrato quedará tacitamente prorrogado por un prazo de tres anos.

Durante o período inicial, ou antes de que finalice cada un dos traballos para que foron contratados unha vez finalizado o período inicial, non se poderá rescindir o contrato sen que medie xusta causa. As diverxencias de opinións sobre tratamentos contables ou procedementos de auditoría non son xusta causa. En tal caso, os auditores de contas e a sociedade auditada deberán comunicar ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas a rescisión do contrato de auditoría.

Tratándose de entidades de interese público, ou de sociedades cuxo importe neto da cifra de negocios sexa superior a 50.000.000 euros, unha vez transcorridos sete anos desde o contrato inicial, será obrigatoria a rotación do auditor de contas asinante do informe de auditoría, e debe transcorrer en todo caso un prazo de dous anos para que esa persoa poida volver a auditar a entidade correspondente. Será obrigatoria esa rotación cando no sétimo ano ou, na súa falta, nos anos seguintes, a entidade auditada teña a condición de entidade de interese público ou o seu importe neto da cifra de negocios sexa superior a 50.000.000 euros, con independencia de que, durante o transcurso do referido prazo, a entidade obxecto de auditoría de contas non tivese cumprido durante algún período de tempo algunha das circunstancias mencionadas neste parágrafo.

Non obstante, cando as auditorías de contas non sexan obrigatorias, non serán de aplicación as limitacións establecidas nos parágrafos anteriores.»

«Artigo 8 quinquies. *Prohibicións.*

Durante os dous anos seguintes á finalización do traballo de auditoría de contas correspondente, os auditores de contas asinantes do informe de auditoría e as sociedades de auditoría en cuxo nome se realice a auditoría non poderán formar parte dos órganos de administración ou de dirección da entidade auditada, das entidades do grupo a que a auditada pertenza segundo se define no artigo 42 do Código de comercio, nin das entidades controladas por calquera medio por unha ou varias persoas físicas ou xurídicas que actúen conxuntamente ou se encontren baixo dirección única por acordos ou cláusulas estatutarias, nin ocupar posto de traballo, nin ter interese financeiro directo ou indirecto nas ditas entidades se, en calquera dos casos, for significativo para calquera das partes.

Esta prohibición estenderase aos socios, auditores ou non, da sociedade de auditoría que teñan responsabilidade de supervisión ou xestión na realización do traballo de auditoría e poidan influír directamente na súa valoración e resultado final.

Tamén se estenderá aos socios da sociedade de auditoría e aos auditores designados para realizaren auditorías en nome desta que non intevñesen ou non tivesen capacidade de influír no traballo de auditoría, salvo que deixen de ter calquera vinculación ou interese coa sociedade de auditoría antes de entraren a formar parte dos referidos órganos, de ocuparen un posto de traballo na entidade auditada ou antes de teren interese financeiro e sempre que a obxectividade non se poida ver comprometida pola existencia de posibles influencias recíprocas entre os ditos socios e o auditor asinante ou a sociedade de auditoría.

O incumprimento da prohibición implicará a incompatibilidade dos auditores de contas asinantes do informe e das sociedades de auditoría en cuxo nome se realizou a auditoría, así como dos auditores de contas e sociedades de auditoría vinculados, directa ou indirectamente, aos auditores de contas e ás sociedades de auditoría a que se refire este artigo, para a realización dos traballos de auditoría da entidade ou das sociedades que forman parte do grupo nos termos do artigo 42 do Código de comercio, a partir do momento en que se incumpra esa prohibición e nos dous anos seguintes.

Para efectos de considerar a existencia de vinculación cos auditores de contas e coas sociedades de auditoría en cuxo nome se realizou a auditoría de contas, aos cales se refire este artigo, aplicaranse os criterios contidos na alínea a) do artigo 8 ter.

O establecido neste artigo non será de aplicación cando o interese financeiro derive de causas sobrevidas non imputables ao auditor de contas, ou sexa adquirido en condicións normais de mercado polo auditor de contas, ou polo socio da sociedade de auditoría ou auditor designado para realizar auditorías en nome desta, sempre que, nestas situacións, deixase de ter calquera vinculación ou tipo de interese na sociedade de auditoría.»

«Artigo 8 sexies. *Honorarios.*

Os honorarios correspondentes aos servizos de auditoría fixaranse, en todo caso, antes de comezar o desempeño das súas funcións e para todo o período en que deban desempeñalas. Os citados honorarios non poderán estar influídos ou determinados pola prestación de servizos adicionais á entidade auditada, nin se poderán basear en ningún tipo de continxencia ou condición distinta a mudanzas nas circunstancias que serviron de base para a fixación dos honorarios. Polo exercicio desta función, os auditores de contas ou as sociedades de auditoría non poderán percibir ningunha outra remuneración ou vantaxe.»

Oito. O artigo 9 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 9. *Baixa no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.*

Os auditores de contas causarán baixa temporal ou definitiva, segundo os casos, no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, nos seguintes supostos:

- a) Por incumprimento de calquera dos requisitos establecidos no artigo 7 desta lei. O incumprimento deberá ser comunicado polos auditores de contas ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas.
- b) Por renuncia voluntaria.
- c) Por non manter as garantías previstas nesta lei.
- d) Por sanción.»

Nove. O artigo 10 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 10. *Sociedades de auditoría.*

1. Poderanse inscribir no Rexistro Oficial de Auditores de Contas as sociedades de auditoría de contas que cumpran os seguintes requisitos:

- a) Que as persoas físicas que realicen os traballos e asinen os informes de auditoría en nome dunha sociedade de auditoría estean autorizadas para exercer a actividade de auditoría de contas en España.
- b) Que a maioría dos dereitos de voto correspondan a auditores de contas ou sociedades de auditoría autorizados en calquera Estado membro da Unión Europea.
- c) Que unha maioría dos membros do órgano de administración da sociedade sexan socios auditores de contas ou sociedades de auditoría autorizados en calquera Estado membro da Unión Europea. En caso de que o órgano de administración non teña máis que dous membros, polo menos un deles deberá cumprir as condicións establecidas no presente número.

Será de aplicación ás sociedades de auditoría o disposto no artigo 7.12.

2. O establecido no artigo 8 desta lei aplicarase tamén ás sociedades de auditoría cando incorra en incompatibilidade algún dos seus socios, salvo cando expresamente se exceptúe a extensión no citado artigo.

3. A dirección e sinatura dos traballos de auditoría realizados por unha sociedade de auditoría de contas corresponderá, en todo caso, a un ou varios dos socios auditores de contas ou a auditores de contas que poden exercer a actividade

de auditoría en España e que estean designados pola sociedade de auditoría para realizaren a auditoría en nome desta sociedade.

4. Ademais de polos mesmos supostos que se indican no artigo 9 desta lei, causarán baixa temporal ou definitiva, segundo os casos, no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, as sociedades que incumpran algún dos requisitos establecidos no número 1 do presente artigo.

As sociedades de auditoría deberán comunicar ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas o incumprimento dos requisitos exixidos neste artigo para a súa inscrición no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.

Tal incumprimento dará lugar á baixa no rexistro cando se produza durante un tempo superior a tres meses.

Non obstante o anterior, antes de transcorreren os tres meses, o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas poderá efectuar requirimentos para a emenda ou cumprimento dos requisitos exixidos no presente artigo nun prazo determinado, que, se non foren atendidos, poderán dar lugar á baixa no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.

5. En todo caso deberán estar inscritos no Rexistro Oficial de Auditores de Contas as sociedades de auditoría de países terceiros que emitan informes de auditoría en relación coas contas anuais a que se refire o artigo 7.11 desta lei. Nestes casos, exixirase aos que asinen os informes en nome da sociedade o cumprimento dos requisitos establecidos no citado número.

Estas sociedades de auditoría, para estaren inscritas no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, deberán cumprir os seguintes requisitos:

a) Que o auditor de contas que asine o informe de auditoría en nome destas e a maioría dos membros do seu órgano de administración cumpran cos requisitos equivalentes aos exixidos nos números 1, alíneas a) e c), 2, alíneas a), b) e c), 3 e 4 do artigo 7 desta lei.

b) Que os informes de auditoría a que se refire este número se realicen consonte as normas internacionais de auditoría e o estipulado nos artigos 8 a 8 sexies desta lei ou, se for o caso, consonte as normas e requisitos declarados equivalentes pola Unión Europea.

c) Que designen un representante con domicilio en España.

d) Que teñan publicado nas súas páxinas da internet o informe anual de transparencia a que se refire o artigo 14 bis desta lei, ou un informe que cumpra requisitos equivalentes de información.

Os informes de auditoría emitidos polas sociedades de auditoría non inscritas non terán efecto xurídico en España, sen prexuízo do que dispoña a normativa da Unión Europea.

A inscrición no Rexistro Oficial de Auditores de Contas destas sociedades de auditoría non as faculta para o exercicio da actividade de auditoría.»

Dez. O artigo 11 queda redactado como segue:

«Artigo 11. *Responsabilidade civil.*

1. Os auditores de contas e sociedades de auditoría responderán polos danos e perdas que deriven do incumprimento das súas obrigas segundo as regras xerais do Código civil, coas particularidades establecidas no presente artigo.

2. A responsabilidade civil dos auditores de contas e as sociedades de auditoría será exixible de forma proporcional á responsabilidade directa polos danos e perdas económicos que poidan causar pola súa actuación profesional. A responsabilidade civil do auditor de contas será exixible en forma persoal e individualizada, con exclusión do dano ou perda causado pola propia entidade auditada ou por un terceiro.

3. Cando a auditoría de contas sexa realizada por un auditor de contas en nome dunha sociedade de auditoría, responderán solidariamente, dentro dos límites sinalados no número precedente, tanto o citado auditor que asinase o informe de auditoría como a sociedade.

4. Acción para exixir a responsabilidade contractual do auditor e da sociedade auditora prescribirá aos catro anos da data do informe.»

Once. O artigo 12 queda redactado como segue:

«Artigo 12. *Fianza.*

Sen prexuízo da responsabilidade civil regulada no artigo anterior, para responder dos danos e perdas que poidan causar no exercicio da súa actividade, os auditores de contas e as sociedades de auditoría de contas estarán obrigados a prestar fianza, en forma de depósito en efectivo, títulos de débeda pública, aval de entidade financeira ou seguro de responsabilidade civil, pola contía e na forma que estableza o Ministerio de Economía e Facenda. A contía, en todo caso, será proporcional ao seu volume de negocio. Regulamentariamente fixarase a fianza para o primeiro ano de exercicio da actividade.»

Doce. O artigo 13 queda redactado como segue:

«Artigo 13. *Deber de segredo.*

O auditor de contas asinante do informe de auditoría, a sociedade de auditoría así como os socios desta, os auditores de contas designados para realizaren auditorías en nome da sociedade de auditoría e todas as persoas que interviñesen na realización da auditoría estarán obrigados a manter o segredo de canta información coñezan no exercicio da súa actividade, e non poden facer uso dela para finalidades distintas das da propia auditoría de contas, sen prexuízo do deber de denuncia citado no artigo 262 da Lei de axuízamento criminal.»

Trece. O artigo 14 queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 14. Deber de conservación e acceso á documentación.

1. Os auditores de contas e as sociedades de auditoría de contas conservarán e custodiarán durante o prazo de cinco anos, contados desde a data do informe de auditoría, a documentación referente a cada auditoría de contas por eles realizada, incluídos os papeis de traballo do auditor que constitúan as probas e o soporte das conclusións que consten no informe.

2. Sen prexuízo do que se estableza nas cláusulas do contrato de auditoría, poderán, en todo caso, acceder á documentación referente a cada auditoría de contas, e quedarán suxeitos á obriga establecida no artigo anterior:

a) O Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, tanto no exercicio das funcións legalmente atribuídas de control e disciplina do exercicio da actividade de auditoría de contas, como para efectos da cooperación internacional prevista nos artigos 24 e 25 desta lei.

b) Os que resulten designados por resolución xudicial.

c) Os que estean autorizados por lei.

d) O Banco de España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, así como os órganos autonómicos competentes en materia de supervisión e control das entidades aseguradoras, exclusivamente para os efectos do exercicio das competencias relativas ás entidades suxeitas á súa supervisión e control, en casos especialmente graves, de acordo co establecido na disposición derradeira primeira da Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, e sempre que non puidesen obter de tales entidades a

documentación concreta a que precisen acceder. Así mesmo, os órganos que teñan atribuídas por lei competencias de control interno e externo da xestión económico-financiera do sector público, respecto das auditorías realizadas a entidades públicas dos seus respectivos ámbitos de competencia. Estes órganos e organismos poderán requirir do auditor a información de que dispoña sobre un asunto concreto, en relación coa auditoría de contas da entidade auditada e coa aclaración, se for o caso, do contido dos papeis de traballo.

e) As corporacións representativas dos auditores de contas para os exclusivos efectos de verificar a observancia das prácticas e procedementos internos de actuación dos seus membros no exercicio da súa actividade de auditoría de contas.

f) Os auditores de contas e sociedades de auditoría, ademais de no caso previsto no artigo 4 desta lei, no suposto de substitución de auditor de contas ou sociedade de auditoría da entidade. Neste suposto de substitución, o auditor de contas ou sociedade de auditoría predecesora permitirá o acceso por parte do auditor de contas ou sociedade de auditoría sucesora a toda a información relacionada coa entidade auditada.

g) As autoridades competentes dos Estados membros da Unión Europea e de países terceiros no ámbito a que se refiren, respectivamente, os artigos 24 e 25 desta lei.»

Catorce. Engádesse un novo artigo 14 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 14 bis. *Informe anual de transparencia.*

1. Os auditores de contas e sociedades de auditoría que realicen a auditoría de contas de entidades de interese público, así como as sociedades de auditoría de países terceiros, deberán dar a coñecer, a través das súas páxinas da internet, un informe anual de transparencia nos tres meses seguintes á finalización do exercicio económico, que inclúa polo menos a seguinte información:

a) Descrición da forma xurídica e dos propietarios da entidade, cando se trate dunha sociedade de auditoría.

b) Cando a sociedade de auditoría ou o auditor de contas estean vinculados ás entidades ou persoas a que se refire o artigo 8 ter.c) e d) desta lei, unha descrición desas entidades e persoas, así como dos acordos ou cláusulas estatutarias que regulen a vinculación.

c) Descrición dos órganos de goberno da sociedade de auditoría.

d) Descrición do sistema de control de calidade interno do auditor ou sociedade de auditoría, e unha declaración do órgano de administración ou de xestión sobre a eficacia do seu funcionamento, con indicación de cando tivo lugar o último control de calidade.

e) Relación das entidades de interese público para as cales realizaron traballos de auditoría no último exercicio.

f) Información sobre os procedementos ou protocolos de actuación seguidos polo auditor ou sociedade de auditoría para garantir a súa independencia, e mención ás revisións internas do cumprimento do deber de independencia realizadas.

g) Información sobre a política seguida respecto á formación continuada dos auditores.

h) Información sobre o volume total de negocios, con desagregación dos ingresos segundo procedan da actividade de auditoría ou da prestación doutros servizos distintos desa actividade.

i) Información sobre as bases para a remuneración dos socios.

2. O informe de transparencia será asinado polo auditor de contas ou, no caso de sociedades de auditoría, polos que teñan atribuída a súa representación.»

Quince. O artigo 15 queda redactado como segue:

«Artigo 15. *Potestade sancionadora.*

Corresponderá ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas a potestade sancionadora respecto dos auditores de contas e sociedades de auditoría, así como en relación ás persoas e entidades a que se refire o artigo 8 ter c) e d) desta lei e aos suxeitos non auditores a quen alcanzan as prohibicións establecidas nos artigos 8 quinquies e 13 desta lei, respecto das infraccións tipificadas nesta lei, e exercerá de conformidade co establecido no artigo 21 desta lei.

A responsabilidade civil ou penal en que, se for o caso, poidan incorrer seralles exixible na forma que establezan as leis.»

Dezaseis. O artigo 16 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 16. *Infraccións.*

1. As infraccións cometidas polos auditores de contas, as sociedades de auditoría de contas no exercicio das súas funcións, as persoas e entidades a que se refire o artigo 8 ter. c) e d) desta lei e polos suxeitos non auditores a quen alcanzan as prohibicións establecidas nos artigos 8 quinquies e 13 desta lei, clasificaranse en moi graves, graves e leves.

2. Consideraranse infraccións moi graves:

a) A emisión de informes de auditoría de contas cuxa opinión non for acorde coas probas obtidas polo auditor no seu traballo, sempre que mediase dolo ou negligencia especialmente grave e inescusable.

b) O incumprimento do disposto nos artigos 8.1, 8.3 e 8 ter desta lei, en relación co deber de independencia dos auditores de contas, sempre que mediase dolo ou negligencia especialmente grave e inescusable.

c) A negativa ou resistencia dos auditores de contas ou sociedades de auditoría ao exercicio das competencias de control ou disciplina do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas ou a falta de remisión a este organismo de tanta información ou documentos sexan requiridos no exercicio das funcións legalmente atribuídas de control e disciplina do exercicio da actividade de auditoría de contas, de conformidade co establecido no artigo 22 desta lei.

d) O incumprimento do deber de segredo establecido no artigo 13 desta lei.

e) A utilización en beneficio propio ou alleo da información obtida no exercicio das súas funcións.

f) O incumprimento da prohibición imposta conforme o artigo 17.13 desta lei.

g) O incumprimento do deber de custodia establecido no artigo 14 desta lei, salvo que concorran causas de forza maior non imputables ao auditor de contas ou á sociedade de auditoría.

3. Consideraranse infraccións graves:

a) O incumprimento da obriga de realizar unha auditoría de contas contratada en firme ou aceptada, no caso de designación xudicial ou polo rexistrador mercantil, por causas imputables ao auditor de contas ou á sociedade de auditoría, incluído o caso en que non concorresen as circunstancias requiridas no artigo 2.2 desta lei para non emitir o informe de auditoría ou a renuncia a continuar co contrato de auditoría; así como a emisión dun informe de auditoría que, por razón da data da súa emisión, non sexa susceptible de cumprir coa finalidade para a cal foi encargado o correspondente traballo de auditoría, por causas imputables ao auditor de contas ou á sociedade de auditoría.

b) O incumprimento das normas de auditoría que poida ter un efecto significativo sobre o resultado do seu traballo e, por conseguinte, no seu informe.

c) O incumprimento do disposto nos artigos 8.1, 8.3 e 8 ter desta lei en relación co deber de independencia dos auditores de contas, sempre que non mediase dolo ou negligencia especialmente grave e inescusable, ou o incumprimento do disposto nos artigos 8 quáter, 8 quinquies ou 8 sexies desta lei.

d) A falta de remisión ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas daquelas informacións de carácter periódico ou circunstancial exixidas legal ou regulamentariamente, cando transcorresen tres meses desde a finalización dos prazos establecidos para isto, ou a remisión desta información cando sexa substancialmente incorrecta ou incompleta.

e) A aceptación de traballos de auditoría de contas que superen a capacidade anual medida en horas do auditor de contas, de acordo co establecido nas normas técnicas de auditoría de contas.

f) O incumprimento do establecido na disposición derradeira primeira desta lei.

g) A emisión dun informe, identificándose como auditor de contas, nun traballo distinto aos que se regulan no artigo 1 desta lei, ou distinto a aqueles que, non tendo a natureza de auditoría de contas, estean atribuídos por lei a auditores de contas, cando a súa redacción ou presentación poida xerar confusión respecto á súa natureza como traballo de auditoría de contas.

h) A realización de traballos de auditoría de contas sen estar inscrito como exercente no Rexistro Oficial de Auditores de Contas ou sen ter prestado fianza suficiente.

i) O incumprimento do establecido no artigo 8.1 desta lei, en relación coas medidas de salvagarda aplicadas, cando estas sexan insuficientes ou non se establecesen.

j) A falta de cumprimento en prazo dos requirimentos formulados no control de calidade a que se refire o artigo 22.5 desta lei.

k) O incumprimento da obriga de publicar o informe anual de transparencia ou cando o informe publicado conteña información substancialmente incorrecta ou incompleta, de acordo co contido previsto no artigo 14 bis desta lei.

l) A negativa ou resistencia por parte dos suxeitos non auditores a que se refire o artigo 8 ter c) ou d) desta lei, ao exercicio das competencias de control ou disciplina do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas ou a falta de remisión a este organismo de canta información ou documentos sexan requiridos no exercicio das ditas competencias, conforme o establecido no artigo 22 desta lei.

ll) A inexistencia ou falta substancial de aplicación de sistemas de control de calidade internos por parte dos auditores de contas ou sociedades de auditoría.

m) A falta de comunicación do incumprimento dalgún dos requisitos exixidos aos auditores de contas ou sociedades de auditoría para a inscrición no Rexistro Oficial de Auditores de Contas como exercentes ou sociedades de auditoría, cando continuasen exercendo a súa actividade.

n) O incumprimento do disposto no artigo 6.7 desta lei canto ao seguimento de formación continuada.

ñ) A sinatura dun informe de auditoría en nome dunha sociedade de auditoría por un auditor de contas que non estea expresamente designado pola dita sociedade para a súa realización.

o) O incumprimento da obriga de permitir ao auditor de contas ou sociedade auditora sucesora, no caso de substitución do auditor de contas da entidade auditada, ou ao auditor de contas ou sociedade de auditoría do grupo, no caso de auditoría de contas consolidadas, o acceso á documentación relacionada coa entidade auditada ou coas entidades consolidadas, respectivamente.

4. Consideraranse infraccións leves:

a) Calquera acción e omisión que supoñan incumprimento das normas de auditoría e que non estea incluída nos puntos anteriores.

b) A falta de remisión ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas daquelas informacións, de carácter periódico ou circunstancial, exixidas legal ou regulamentariamente, dentro dos prazos establecidos para isto, sempre e cando non transcorresen tres meses desde a finalización destes prazos.

5. Non se considerará incumprimento das normas de auditoría o que derive dunha discrepancia xurídica ou técnica razoablemente xustificada. Para estes efectos, e co fin de posibilitar a verificación da razoabilidade da interpretación das Normas técnicas de auditoría efectuada polo auditor ou a sociedade de auditoría, estes deberán documentar a razoabilidade da interpretación realizada.»

Dezasete. Engádesse título ao artigo 17, modifícanse os seus números 1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11 e 12, e engádense dous novos números, 13 e 14, ao mesmo artigo 17, que quedan redactados da seguinte maneira:

«Artigo 17. *Sancións.*

1. Pola comisión de infraccións moi graves imporase ao infractor, cando se trate dun auditor de contas individual, unha das seguintes sancións:

- a) Retirada da autorización e baixa definitiva no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.
- b) Suspensión da autorización e baixa temporal por prazo de dous anos e un día a cinco anos no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.
- c) Multa polo importe de seis a nove veces a cantidade facturada polo traballo de auditoría en que se cometese a infracción, sen que poida, en ningún caso, ser inferior a 18.001 euros, nin superior a 36.000 euros. Este máximo non será de aplicación naqueles casos en que a infracción se refira a un traballo de auditoría de contas dunha entidade de interese público.

Cando a infracción non se cometeu en relación cun traballo concreto de auditoría, imporase ao auditor de contas unha sanción de multa dun importe mínimo de 18.001 euros e máximo de 36.000 euros.

2. Pola comisión de infraccións graves imporase ao infractor, cando se trate dun auditor de contas individual, unha das seguintes sancións:

- a) Suspensión da autorización e baixa temporal por prazo de até dous anos no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.
- b) Multa polo importe de dúas a cinco veces a cantidade facturada polo traballo de auditoría en que se cometeu a infracción, sen que poida, en ningún caso, ser inferior a 6.001 euros, nin superior a 12.000 euros.

Cando a infracción non se cometeu en relación cun traballo concreto de auditoría, imporase ao auditor unha sanción de multa dun importe mínimo de 6.001 euros e máximo de 12.000 euros.

4. Pola comisión de infraccións moi graves imporase á sociedade de auditoría infractora unha das seguintes sancións:

- a) Retirada da autorización e baixa definitiva no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.
- b) Multa por un importe entre o tres e o seis por cento dos honorarios facturados por actividade de auditoría de contas no último exercicio fechado con anterioridade á imposición da sanción, sen que a sanción resultante poida ser inferior a 24.000 euros.

Cando a infracción non se cometeu en relación cun traballo concreto de auditoría, imporase á sociedade de auditoría unha sanción de multa dun importe entre o tres e o seis por cento dos honorarios facturados por actividade de auditoría de contas

no último exercicio fechado con anterioridade á imposición da sanción, sen que a sanción resultante poida ser inferior a 24.000 euros.

5. Ao socio ou auditor de contas, designado para o efecto, que realice a auditoría de contas en nome dunha sociedade de auditoría corresponsable da infracción moi grave cometida pola dita sociedade de auditoría imporáselle unha das seguintes sancións:

- a) Retirada da autorización e baixa definitiva no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.
- b) Suspensión da autorización e baixa temporal polo prazo de dous anos e un día a cinco anos no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.
- c) Multa polo importe mínimo de 12.001 euros e máximo de 24.000 euros.

6. Pola comisión de infraccións graves imporase á sociedade de auditoría infractora unha sanción de multa por un importe de até o tres por cento dos honorarios facturados por actividade de auditoría de contas no último exercicio fechado con anterioridade á imposición da sanción, sen que a sanción resultante poida ser inferior a 12.000 euros.

Cando a infracción non se cometeu en relación cun traballo concreto de auditoría, imporase á sociedade de auditoría unha sanción de até o tres por cento dos honorarios facturados por actividade de auditoría de contas no último exercicio fechado con anterioridade á imposición da sanción, sen que a sanción resultante poida ser inferior, en ningún caso, a 12.000 euros.

Pola comisión da infracción grave establecida no artigo 16.3.m) imporase á sociedade auditora a suspensión ou retirada da autorización e baixa no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, ou unha sanción de multa por importe de até o tres por cento dos honorarios facturados por actividade de auditoría de contas no último exercicio fechado con anterioridade á imposición da sanción.

7. Ao socio ou persoa que asine en nome dunha sociedade de auditoría corresponsable da infracción grave cometida por esa sociedade de auditoría imporáselle unha das seguintes sancións:

- a) Multa polo importe mínimo de 3.000 euros e máximo de 12.000 euros.
- b) Suspensión da autorización e baixa temporal polo prazo de até dous anos no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.

9. Ao socio ou auditor de contas, designado para o efecto, que realice a auditoría de contas en nome dunha sociedade de auditoría corresponsable da infracción leve cometida por esa sociedade imporáselle unha sanción de amoestación privada.

10. As sancións aplicables en cada caso pola comisión de infraccións determinaranse tendo en conta os seguintes criterios:

- a) A natureza e importancia da infracción.
- b) A gravidade do prexuízo ou dano causado ou que poida causar.
- c) A existencia de intencionalidade.
- d) A importancia da entidade auditada, medida en función do total das partidas de activo, da súa cifra anual de negocios ou do número de traballadores.
- e) As consecuencias desfavorables para a economía nacional.
- f) A conduta anterior dos infractores.
- g) A circunstancia de ter procedido a realizar por iniciativa propia actuacións dirixidas a emendar a infracción ou a minorar os seus efectos.
- h) A condición de entidade de interese público da entidade auditada.

11. Consideraranse, en todo caso, responsables das infraccións cometidas polas sociedades de auditoría, os auditores de contas, socios ou non, que realizen a auditoría en nome daquelas, cando a infracción derive dun determinado traballo de auditoría.

12. No suposto da infracción moi grave establecida no artigo 16.2.d), cando a infracción foi cometida por suxeitos non auditores imporase unha multa por importe mínimo de 18.001 euros e máximo de 36.000 euros.

No suposto da comisión por suxeitos non auditores da infracción prevista no artigo 16.3.c), por incumprimento da prohibición establecida no artigo 8 quinquies, imporáselles a multa establecida na alínea b) do número 7 deste artigo. Neste caso non se considerará responsable a sociedade de auditoría polo referido incumprimento, sen prexuízo da súa obriga de non realizar a auditoría a que se refire o artigo 8 quinquies.

Pola comisión da infracción grave por suxeitos non auditores, establecida no artigo 16.3.l), imporase unha multa polo importe mínimo de 6.000 euros e máximo de 18.000 euros.

13. Cando a imposición dunha sanción por infracción moi grave ou grave sexa consecuencia dun traballo de auditoría de contas a unha determinada entidade, a sanción levará implícita a prohibición ao auditor de contas ou sociedade de auditoría de realizar a auditoría de contas da mencionada entidade correspondente aos tres primeiros exercicios que se inicien con posterioridade á data en que a sanción adquira firmeza en vía administrativa.

14. A comisión de calquera das infraccións sinaladas nesta lei deducida dun só feito unicamente poderá dar lugar á imposición dunha única sanción polo mesmo feito polo que se apreciase a infracción ao socio asinante do informe de auditoría e unha única sanción á sociedade de auditoría da cal ese socio forme parte.»

Dezaioito. O artigo 18 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 18. *Resolucións.*

1. As resolucións mediante as cales se impoña calquera das sancións enumeradas no artigo 17 só serán executivas cando adquirisen firmeza en vía administrativa. Cando se trate de infraccións moi graves ou graves, publicarase e inscribirase a súa parte dispositiva no «Boletín del Instituto de Contabilidad y Auditoría de Cuentas» e no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, respectivamente. Así mesmo, cando se trate de infraccións leves, excepto as amoestacións privadas, inscribirase a súa parte dispositiva no Rexistro Oficial de Auditores de Contas.

2. Nos casos de baixa temporal ou definitiva no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, o auditor de contas adoptará as medidas necesarias para a salvagarda da documentación referente a aquelas auditorías de contas que realizase e saiba incursas nalgunha demanda de responsabilidade civil por parte dun terceiro.»

Dezanove. O artigo 22 queda redactado como segue:

«Artigo 22. *Control da actividade de auditoría de contas.*

1. Todos os auditores de contas e sociedades de auditoría quedan sometidos ao sistema de supervisión pública, obxectivo e independente.

2. O sistema de supervisión pública estará rexido polo Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas.

3. En particular, o sistema de supervisión pública terá a responsabilidade última:

a) Da autorización e inscrición no Rexistro Oficial de Auditoría de Contas dos auditores legais e sociedades de auditoría.

b) Da adopción de normas en materia de ética profesional e control de calidade interno na actividade de auditoría, así como a supervisión do seu adecuado cumprimento.

c) Da formación continuada dos auditores de contas.

d) Do control de calidade, sistemas de investigación e réxime disciplinario.

4. Corresponde ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, alén das funcións que legalmente ten atribuídas, o control da actividade de auditoría de contas que será realizado de oficio, así como o exercicio da potestade disciplinaria dos auditores de contas e sociedades de auditoría de contas, e a cooperación internacional no ámbito da actividade de auditoría de contas. Dependerá do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas o Rexistro Oficial de Auditores de Contas.

5. O control da actividade de auditoría de contas será realizado mediante inspeccións e investigacións das actuacións dos auditores de contas e sociedades de auditoría e comprenderá, fundamentalmente, as actuacións de control técnico e de control de calidade.

O control técnico consistirá na investigación de determinados traballos de auditoría de contas ou aspectos da actividade de auditoría, co obxecto de determinar feitos ou circunstancias que poidan supor a falta de conformidade da actividade de auditoría ou dos traballos de auditoría co disposto nesta lei, no seu regulamento e na normativa que regula a actividade de auditoría de contas.

O control de calidade consistirá na inspección ou revisión periódica dos auditores de contas e sociedades de auditoría, cuxo obxectivo é mellorar a calidade dos traballos de auditoría, principalmente mediante a formulación de requirimentos de mellora. O control de calidade comprenderá, polo menos, a verificación do sistema de control de calidade interno dos auditores de contas e das sociedades de auditoría, a revisión dos procedementos documentados nos arquivos de auditoría, coa finalidade de comprobar a eficiencia do sistema de control.

6. O Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas poderá obter dos auditores de contas e sociedades de auditoría, e das entidades a que se refire o artigo 8 ter, c) e d) desta lei, cantas informacións coide necesarias para o adecuado cumprimento das competencias que ten encomendadas. Co fin de obter estas informacións ou de confirmar a súa veracidade, o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas poderá realizar todas as investigacións ou inspeccións que considere necesarias. As persoas físicas e xurídicas comprendidas neste número quedan obrigadas a pór á disposición do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas cantos libros, rexistros e documentos, sexa cal for o seu soporte, esta considere precisos, incluídos os programas informáticos e os arquivos magnéticos, ópticos ou de calquera outra clase.

As actuacións de control da actividade de auditoría poderanse desenvolver, á escolla do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas:

a) En calquera despacho, oficina ou dependencia do auditor ou sociedade de auditoría, e das entidades a que se refire o artigo 8 ter, c) e d) desta lei.

b) Nos propios locais do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas.

Cando as actuacións se desenvolvan nos lugares sinalados na alínea a) anterior, observarase a xornada laboral destes, sen prexuízo de que se poida actuar de común acordo noutras horas e días.

7. Contra as resolucións que dite o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas no exercicio das competencias que lle atribúe a presente lei poderase interpor recurso de alzada ante o ministro de Economía e Facenda, cuxa resolución porá fin á vía administrativa.»

Vinte. Engádense os artigos 24 e 25 coa seguinte redacción.

«Artigo 24. *Supervisión de auditores e entidades de auditoría autorizados en Estados membros da Unión Europea e deber de colaboración cos Estados membros da Unión Europea.*

1. Os auditores de contas e entidades de auditoría autorizados orixinariamente nun Estado membro da Unión Europea e inscritos no Rexistro Oficial de Auditores de Contas quedarán suxeitos, en relación cos traballos de auditoría realizados

respecto ás contas de entidades con domicilio social en España, ás competencias de control atribuídas ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas no artigo 22 desta lei, sen prexuízo do que establezan os acordos reguladores que se poidan celebrar cos Estados membros da Unión Europea.

2. O Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas colaborará coas autoridades dos Estados membros da Unión Europea que teñan competencias atribuídas en materia de autorización, rexistro, control de calidade, investigación e réxime disciplinario da actividade de auditoría de contas e poden, para tal efecto, trocar toda a información que sexa precisa, e realizar tanto unha investigación a petición dun Estado membro da Unión Europea como permitir que o seu persoal acompañe o persoal do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas no transcurso da investigación, así como solicitar a un Estado membro a realización dunha investigación nas mesmas condicións.

Nos supostos en que un auditor de contas ou sociedade de auditoría deixe de estar inscrito no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas comunicarao ás autoridades dos Estados membros a que se refire o número anterior nos cales o auditor ou a sociedade estivesen autorizados para o exercicio da actividade auditora, xunto coas razóns que o xustifiquen.

3. A troca de información prevista no número anterior realizarase coa celeridade e a dilixencia debida, debendo, en caso de non poder fornecer a información en tales condicións, comunicar os motivos á autoridade solicitante.

As autoridades competentes dos Estados membros citados, así como o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, deberán observar o segredo, a que se refiren os artigos 13 e 14.2 desta lei, da información a que tivesen acceso de acordo co número anterior. Esta información soamente poderá ser utilizada para o exercicio das funcións establecidas nesta lei, no contexto de procedementos administrativos relacionados con tales funcións e nos procedementos xudiciais, e non pode ser revelada, salvo cando o exixan outras leis.

4. Sen prexuízo do disposto nos números anteriores, o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas poderase negar a facilitar a información ás autoridades competentes doutros Estados membros, a realizar unha investigación solicitada por estas autoridades, ou a que o seu persoal estea acompañado polo persoal desas autoridades, cando o fornecemento de tal información ou a realización de tal investigación poida prexudicar a soberanía, a seguranza ou a orde pública, ou se tiveren iniciado ante autoridades españolas procedementos xudiciais ou tiveren ditado as ditas autoridades sentenza firme nos citados procedementos sobre os mesmos feitos e contra os mesmos auditores e sociedades de auditoría.

5. Cando o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas chegue á conclusión de que se están a levar ou se levaron a cabo no territorio doutro Estado membro actividades contrarias ás disposicións nacionais polas cales se transpuxese a Directiva 2006/43/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de maio de 2006, relativa á auditoría legal das contas anuais e das contas consolidadas, comunicarao á autoridade competente dese Estado membro.

Así mesmo, cando o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas reciba unha comunicación da autoridade competente doutro Estado membro acerca de posibles actuacións en España contrarias a esta lei e á súa normativa de desenvolvemento, deberá adoptar as medidas oportunas e informará a autoridade competente que efectuase a comunicación do resultado das súas actuacións e, na medida do posible, dos progresos intermedios significativos.»

«Artigo 25. *Supervisión de auditores e entidades de auditoría de países terceiros e coordinación con autoridades competentes de países terceiros.*

1. Os auditores de países terceiros inscritos no Rexistro Oficial de Auditores de Contas quedarán sometidos ás actuacións de control atribuídas ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas no artigo 22 desta lei.

Os auditores de contas e sociedades de países terceiros que emitan informes de auditoría sobre contas anuais ou contas anuais consolidadas dunha entidade das referidas nos artigos 7.11 e 10.5 desta lei, suxeitaranse ás actuacións de control referidas no parágrafo anterior, de acordo cos principios de equivalencia e dispensas que se desenvolvan regulamentariamente, segundo a declaración e avaliación de equivalencia que realice a Comisión da Unión Europea.

2. O Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, atendendo ao principio de reciprocidade, poderá celebrar acordos de troca de información coas autoridades competentes de países terceiros para o exercicio das funcións de control de calidade, investigacións e supervisión pública que sexan declaradas adecuadas pola Comisión da Unión Europea. Os acordos de troca de información garantirán que as autoridades competentes de países terceiros xustifiquen cada petición, que as persoas empregadas ou anteriormente empregadas polas citadas autoridades competentes que reciben a información estean suxeitas a obrigas de segredo profesional e que esas autoridades competentes de países terceiros poidan utilizar a información soamente para o exercicio das súas funcións de supervisión pública, control de calidade e investigacións e sancións equivalentes ás establecidas nesta lei.

En particular, e nos termos en que se acorde coas autoridades competentes de países terceiros, o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas poderá permitir, logo de xustificación da petición pola autoridade competente dun país terceiro, o envío a esa autoridade competente de papeis de traballo ou outros documentos que estean en poder dos auditores de contas e sociedades de auditoría, que se refiran a auditorías de sociedades con domicilio social en España e que emitisen valores nese país terceiro ou de sociedades que formen parte dun grupo que publique as contas anuais consolidadas nese país terceiro. O Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas poderá transferir datos persoais a países terceiros de conformidade coa Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal.

Sen prexuízo do disposto no parágrafo anterior, o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas poderase negar a facilitar información ás autoridades competentes de países terceiros cando o fornecemento de tal información prexudique a soberanía, a seguranza ou a orde pública, ou se tiveren iniciado ante as autoridades españolas procedementos xudiciais ou as ditas autoridades tiveren ditado sentenza firme neses procedementos sobre os mesmos feitos e contra os mesmos auditores e sociedades de auditoría.

En casos excepcionais, o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas poderá permitir o envío de información directamente polos auditores de contas e sociedades de auditoría, inscritos no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, ás autoridades competentes dun país terceiro, sempre que se celebren acordos de troca de información coas ditas autoridades, estas iniciasen investigacións nese país e previamente informen razoadamente de cada petición ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, e o envío da información non prexudique as actuacións de supervisión do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas a que están suxeitos os auditores de contas e sociedades de auditoría.

3. Á información, se for o caso, subministrada conforme este artigo seralle de aplicación o deber de segredo a que se refiren os artigos 13 e 14.2 desta lei. Sen prexuízo do que dispoña a normativa comunitaria, esta información soamente poderá ser utilizada para o exercicio das funcións de supervisión reguladas nesta lei, así como ás funcións equivalentes a estas atribuídas ás autoridades a que se refire o número anterior.»

Vinte e un. O número 3 da disposición adicional primeira da Lei de auditoría de contas queda redactado como segue:

«3. O previsto nesta disposición adicional non é aplicable ás entidades que formen parte do sector público estatal, autonómico ou local, sen prexuízo do que

dispoña a normativa que regula as ditas entidades do sector público. En todo caso, o previsto nesta disposición adicional será aplicable ás sociedades mercantís que formen parte do sector público estatal, autonómico ou local.»

Vinte e dous. Engádense as disposicións adicionais quinta, sexta, sétima, oitava e novena co seguinte contido.

«Disposición adicional quinta. *Execución do control de calidade.*

1. O Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas poderá acordar a execución do control de calidade coas corporacións representativas dos auditores, as cales actuarán baixo a supervisión deste organismo.

Así mesmo, o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas poderá acordar con terceiros, seleccionados mediante un procedemento obxectivo, a execución do control de calidade, sempre que estes cumpran os seguintes requisitos:

a) Que sexan auditores de contas non exercentes nin pertencen a sociedades de auditoría.

b) Que sexan independentes dos auditores de contas sometidos a control de calidade e estean libres de calquera posible influencia ou conflito de intereses por parte destes.

c) Que teñan a formación profesional apropiada e experiencia adecuada en auditoría de contas e información financeira, así como formación específica sobre controis de calidade.

Na execución do control de calidade poderán participar, igualmente, persoas con coñecementos específicos nalgunha das materias ou sectores especializados relacionados coa auditoría de contas, as cales deberán cumprir os requisitos establecidos na alínea b) deste número.

Co obxecto do establecido nesta disposición, os que participen na execución do control de calidade poderán acceder á documentación que sexa necesaria referente aos auditores de contas ou sociedades de auditoría e quedarán suxeitos ao deber de segredo establecido nos artigos 13 e 14.2 desta lei.

2. Sen prexuízo do establecido no número anterior, a supervisión e dirección do control de calidade serán realizadas por empregados públicos que presten os seus servizos no Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas.»

«Disposición adicional sexta. *Responsabilidade administrativa de sociedades de auditoría extinguidas.*

1. As sancións de multa impostas pola comisión das infraccións tipificadas na Lei de auditoría de contas ás sociedades disoltas e liquidadas nas cales a lei limite a responsabilidade patrimonial dos socios, partícipes ou cotitulares transmitiranse a estes, que quedarán obrigados solidariamente até o límite do valor da cota de liquidación que lles corresponda.

As sancións de multa impostas pola comisión das infraccións tipificadas na Lei de auditoría de contas ás sociedades disoltas e liquidadas nas cales a lei non limite a responsabilidade patrimonial dos socios, partícipes ou cotitulares transmitiranse integramente a estes, que quedarán obrigados solidariamente ao seu cumprimento.

Así mesmo, as sancións de baixa ou de incompatibilidade impostas polas infraccións cometidas polas sociedades disoltas ou extinguidas unicamente se transmitirán ás sociedades ou entidades nas cales participen e sexan os mesmos socios ou os mesmos partícipes que existían nas sociedades disoltas ou extinguidas.

2. Nos supostos de extinción ou disolución sen liquidación de sociedades, as sancións de multa impostas pola comisión das infraccións tipificadas na Lei de

auditoría de contas transmitiranse ás persoas ou entidades que sucedan ou que sexan beneficiarias da correspondente operación.

Así mesmo, unicamente se transmitirán as sancións de baixa ou de incompatibilidade impostas polas infraccións cometidas polas sociedades disoltas ou extinguidas sen liquidación ás citadas sociedades que resulten destas operacións naqueles casos en que nestas últimas participen os mesmos socios ou os mesmos partícipes que existían nas sociedades disoltas ou extinguidas sen liquidación.

O disposto neste número será aplicable a calquera suposto de cesión global do activo e pasivo dunha sociedade mercantil.

3. O disposto nos números anteriores será de aplicación naqueles casos en que se produza unha disolución encuberta ou meramente aparente. Considérase que, en todo caso, existe disolución encuberta ou meramente aparente da persoa xurídica cando se continúe coa súa actividade económica e se manteña a identidade substancial de clientes, provedores e empregados, ou da parte máis relevante de todos eles. En tales casos, as sancións transmitiranse á sociedade ou persoa física en que conorra a identidade a que se refire o parágrafo anterior.

4. No caso de que non se teña iniciado o correspondente expediente sancionador para declarar a responsabilidade administrativa pola comisión de infraccións previstas nesta lei no momento de se producir a extinción da personalidade xurídica da sociedade, exixiranse as sancións que se puideren impor aos sucesores a que se refire este artigo, podéndose entender as actuacións con calquera deles. O mesmo se entenderá cando a responsabilidade non estivese aínda declarada no momento de se producir a extinción da personalidade xurídica».

«Disposición adicional sétima. *Autorización ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas.*

Sen prexuízo da habilitación regulamentaria a que se refire a disposición derradeira terceira desta lei, autorízase o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas para que, mediante resolución, desenvolva os criterios que se deberán seguir relativos ao alcance, execución e seguimento do sistema de control de calidade, de acordo co disposto na Directiva 2006/43/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de maio de 2006, relativa á auditoría legal das contas anuais e das contas consolidadas, pola que se modifican as directivas 78/660/CEE e 83/349/CEE do Consello e se derroga a Directiva 84/253/CEE do Consello.»

«Disposición adicional oitava. *Transparencia e publicidade.*

O Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas deberá publicar con periodicidade anual un informe en que se recollan, polo menos, os programas ou plans de actuación realizados polo Instituto, unha memoria de actividades e os resultados xerais e conclusións alcanzadas do sistema de control de calidade.»

«Disposición adicional novena. *Entidades de interese público.*

Para os efectos do establecido nesta lei, terán a consideración de entidades de interese público as seguintes:

a) As entidades emisoras de valores admitidos a negociación en mercados secundarios oficiais de valores, as entidades de crédito e as empresas de seguros sometidas ao réxime de supervisión e control atribuído ao Banco de España, á Comisión Nacional do Mercado de Valores e á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, así como aos organismos autonómicos con competencias de ordenación e supervisión das entidades aseguradoras.

b) As entidades que se determinen regulamentariamente en atención á súa importancia pública significativa pola natureza da súa actividade, polo seu tamaño ou polo seu número de empregados.

c) Os grupos de sociedades en que se integren entidades mencionadas nas alíneas a) e b) anteriores.

Vinte e tres. Suprímense as disposicións transitorias primeira a quinta da Lei de auditoría de contas e incorpórase unha nova disposición transitoria:

«Disposición transitoria. *Réxime sobre o cumprimento das obrigas do auditor de contas consolidadas ou outros estados financeiros ou documentos contables consolidados.*

O cumprimento polo auditor de contas ou a sociedade de auditoría que realicen a auditoría de contas anuais consolidadas ou outros estados financeiros ou documentos contables consolidados, ou os auditores de contas que a realicen no seu nome, das obrigas impostas polo artigo 4 da Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, non será exixible até o exercicio posterior a aquel en que entre en vigor a lei pola que se modifica a Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e o texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de decembro, para a súa adaptación á normativa comunitaria, do 30 de xuño de 2010.

Os suxeitos obrigados a subministrar a información a que se refire o artigo 4.3 da Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, non a deberán subministrar até o exercicio posterior a aquel en que entre en vigor a Lei pola que se modifica a Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e o texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de decembro, para a súa adaptación á normativa comunitaria.

O incumprimento das obrigas previstas no citado artigo da Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, non constituirá infracción do previsto no seu artigo 16, durante o exercicio en que entre en vigor a Lei pola que se modifica a Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e o texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de decembro, para a súa adaptación á normativa comunitaria.»

Vinte e catro. Modifícase a disposición derradeira primeira da Lei de auditoría de contas.

«Disposición derradeira primeira. *Mecanismos de coordinación con órganos ou institucións públicas con competencias de control ou inspección.*

Cando por disposicións con rango de lei se atribúan a órganos ou institucións públicas competencias de control ou inspección sobre entidades que se sometan a auditoría de contas, o Goberno, mediante real decreto, establecerá os sistemas, normas e procedementos que fagan posible a súa adecuada coordinación, e poderá pedir aos auditores de contas e sociedades de auditoría canda información resulte necesaria para o exercicio das mencionadas competencias.

Os auditores das contas anuais das entidades sometidas ao réxime de supervisión e control atribuído ao Banco de España, á Comisión Nacional do Mercado de Valores e á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, así como aos órganos autonómicos con competencias de ordenación e supervisión das entidades aseguradoras, terán a obriga de comunicar rapidamente por escrito aos citados órganos ou institucións públicas competentes, segundo proceda, calquera feito ou decisión sobre a entidade ou institución auditada de que tivesen coñecemento no exercicio das súas funcións e que poida:

a) Constituír unha violación grave do contido das disposicións legais, regulamentarias ou administrativas que establezan as condicións da súa autorización ou que regulen de maneira específica o exercicio da súa actividade.

b) Prexudicar a continuidade da súa explotación, ou afectar gravemente a súa estabilidade ou solvencia.

c) Implicar unha opinión con observacións, desfavorable ou denegada, ou impedir a emisión do informe de auditoría.

Sen prexuízo da obriga anterior, a entidade auditada terá a obriga de remitir copia do informe de auditoría das contas anuais ás autoridades supervisoras competentes anteriormente citadas. Se no prazo dunha semana desde a data de entrega do informe, o auditor non tiver constancia que faga fe de que se produciu a remisión, deberá enviar directamente o informe ás citadas autoridades.

A obriga de comunicación alcanzará tamén os auditores das contas anuais das entidades ligadas por un vínculo de control, no senso que determina o artigo 4 da Lei 24/1988, do mercado de valores, a algunha das entidades ou institucións a que se refire o parágrafo primeiro.

Adicionalmente, os auditores de contas das entidades dominadas que estean sometidas ao réxime de supervisión, ademais de informaren as autoridades supervisoras competentes, segundo se establece no parágrafo primeiro, tamén informarán os auditores de contas da entidade dominante.

A comunicación de boa fe dos feitos ou decisións mencionados ás autoridades supervisoras competentes non constituirá incumprimento do deber de segredo establecido no artigo 13 desta lei, ou do que poida ser exixible contractualmente aos auditores de contas, nin implicará para estes ningún tipo de responsabilidade.»

Disposición transitoria primeira. *Rotación de auditores de entidades por razón de tamaño.*

Entenderase incluído no cómputo do prazo de sete anos, a que se refire o artigo 8 quáter da Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, o número de anos transcorridos até a data de entrada en vigor desta lei, sendo obrigatoria a rotación sempre que, ao termo dese prazo ou, na súa falta, nos anos seguintes, a entidade auditada teña a condición de entidade de interese público, con independencia de que, durante o transcurso do referido prazo, non teña tido esa condición.

Disposición transitoria segunda. *Cooperación con Estados membros.*

En canto non se subscriben os acordos reguladores entre os Estados membros da Unión Europea ou non se poñen en práctica os mecanismos de cooperación cos citados Estados membros a que se refire o artigo 36 da Directiva 2006/43/CE do Parlamento Europeo e do Consello do 17 de maio de 2006 relativa á auditoría legal das contas anuais e das contas consolidadas, pola que se modifican as directivas 78/660/CEE e 83/349/CEE do Consello e se derroga a Directiva 84/253/CEE do Consello, exixírase aos auditores e sociedades de auditoría autorizados en calquera Estado membro, para a súa inscrición no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, a designación de representante legal con domicilio en España, ademais dos requisitos exixidos nos artigos 7 e 10 da Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, respectivamente.

Disposición transitoria terceira. *Licenciados, enxeñeiros, profesores mercantís, arquitectos ou diplomados universitarios.*

Os que na data de entrada en vigor desta lei posúan os títulos de licenciado, enxeñeiro, profesor mercantil, arquitecto ou diplomado universitario conservarán o dereito de dispensa no exame de aptitude profesional naquelas materias que teñan superado nos estudos requiridos para a obtención de tales títulos, nos termos establecidos mediante resolución do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas.

Disposición transitoria cuarta. *Situacións de incompatibilidade.*

1. As situacións de incompatibilidade previstas nos artigos 8.3 e 8 ter que modifican o réxime anterior e que existisen con anterioridade á data de entrada en vigor desta lei,

non implicarán a falta de independencia dos auditores de contas e sociedades de auditoría en relación coas auditorías de contas iniciadas antes desta data e que non finalizasen coa emisión do preceptivo informe de auditoría.

2. Así mesmo, e para os efectos da obriga de observar o principio de independencia, non se terán en conta, durante os dous anos seguintes á entrada en vigor desta lei, aquelas situacións de incompatibilidade que modifiquen o réxime anterior, que se orixinasen e conclúisen con anterioridade a aquela data.

Disposición derogatoria.

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto nesta lei.

Disposición derradeira primeira. Título competencial.

Esta lei dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.^a da Constitución, que atribúe ao Estado competencia exclusiva sobre a lexislación mercantil.

Disposición derradeira segunda. Habilitación normativa.

1. Autorízase o Goberno para que no prazo de 12 meses proceda a elaborar un texto refundido da Lei de auditoría de contas, incluíndo a presente delegación lexislativa a facultade de regularizar, aclarar e harmonizar os textos legais que se deben refundir.

2. Autorízase o Goberno para que, por proposta do ministro de Economía e Facenda, dite as normas necesarias para o desenvolvemento do disposto nesta lei.

3. Autorízase o ministro de Economía e Facenda para que, por proposta do Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas e mediante orde ministerial, modifique as materias a que se refire o artigo 7.4 da Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, co obxecto de adaptarse á normativa comunitaria.

Disposición derradeira terceira. Incorporación de dereito da Unión Europea.

Mediante esta lei incorpórase ao dereito español a Directiva 2006/43/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de maio de 2006, relativa á auditoría legal das contas anuais e das contas consolidadas, pola que se modifican as directivas 78/660/CEE e 83/349/CEE do Consello e se derroga a Directiva 84/253/CEE do Consello.

Disposición derradeira cuarta. Modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

Un. Modificación do artigo 117 da Lei do mercado de valores.

1. Engádese un novo parágrafo ao número 2 do artigo 117 da Lei do mercado de valores.

«Na páxina web da sociedade habilitarase un foro electrónico de accionistas, ao cal poderán acceder coas debidas garantías tanto os accionistas individuais como as asociacións voluntarias que poidan constituír, co fin de facilitar a súa comunicación con carácter previo á celebración das xuntas xerais. No foro poderanse publicar propostas que pretendan presentarse como complemento da orde do día anunciada na convocatoria, solicitudes de adhesión a tales propostas, iniciativas para alcanzar a porcentaxe suficiente para exercer un dereito de minoría previsto na lei, así como ofertas ou peticións de representación voluntaria.»

2. Engádese un novo punto cuarto no artigo 117 da Lei do mercado de valores, pasando a ser punto quinto o actual cuarto.

«Os accionistas de cada sociedade cotizada poderán constituír asociacións específicas e voluntarias para o exercicio dos seus dereitos e a mellor defensa dos

seus intereses comúns. As asociacións de accionistas deberanse inscribir nun rexistro especial habilitado para o efecto na Comisión Nacional do Mercado de Valores. Regulamentariamente desenvolverase o réxime xurídico das asociacións de accionistas, que comprenderá, polo menos, os requisitos e límites para a súa constitución, as bases da súa estrutura orgánica, as regras do seu funcionamento, os dereitos e obrigas que lles correspondan, especialmente na súa relación coa sociedade cotizada.»

3. Modifícase o punto cinco (anterior cuarto) do artigo 117 da Lei do mercado de valores, que pasa a ter a seguinte redacción:

«Así mesmo, facúltase o Goberno e, se for o caso, o Ministerio de Economía e Facenda e, coa súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, para desenvolver as especificacións técnicas e xurídicas necesarias respecto ao establecido neste artigo.»

Dous. Os números 2 e 4 da disposición adicional décimo oitava da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, quedan redactados como segue:

«2. Os membros do comité de auditoría serán polo menos na súa maioría conselleiros non executivos do consello de administración ou, no caso de órgano equivalente ao anterior, membros del que non posúan funcións directivas ou executivas na entidade, nin manteñan relación contractual distinta da condición pola cal sexan nomeados. Serán nomeados, en todo caso, polo consello de administración ou órgano equivalente, de acordo coa natureza xurídica da entidade. Polo menos un dos membros do comité de auditoría será independente e será designado tendo en conta os seus coñecementos e experiencia en materia de contabilidade, auditoría ou en ambas.

4. O número de membros, as competencias e as normas de funcionamento do dito comité fixaranse estatutariamente ou, se for o caso, polas normas que rexan a entidade, e deberá favorecer a independencia do seu funcionamento. Entre as súas competencias estarán, como mínimo, as seguintes:

1.ª Informar a xunta xeral, asemblea xeral ou órgano equivalente da entidade de acordo coa súa natureza xurídica sobre as cuestións que se susciten no seu seo en materia da súa competencia.

2.ª Supervisar a eficacia do control interno da sociedade, a auditoría interna, se for o caso, e os sistemas de xestión de riscos, así como discutir cos auditores de contas ou sociedades de auditoría as debilidades significativas do sistema de control interno detectadas no desenvolvemento da auditoría.

3.ª Supervisar o proceso de elaboración e presentación da información financeira regulada.

4.ª Propor ao órgano de administración para o seu sometemento á xunta xeral de accionistas ou órganos equivalentes da entidade, de acordo coa súa natureza xurídica, ao cal corresponda, o nomeamento dos auditores de contas ou sociedades de auditoría, de acordo coa normativa aplicable á entidade.

5.ª Establecer as oportunas relacións cos auditores de contas ou sociedades de auditoría para recibir información sobre aquelas cuestións que poidan pór en risco a independencia destes, para o seu exame polo comité, e calquera outra relacionada co proceso de desenvolvemento da auditoría de contas, así como aquelas outras comunicacións previstas na lexislación de auditoría de contas e nas normas de auditoría. En todo caso, deberán recibir anualmente dos auditores de contas ou sociedades de auditoría a confirmación escrita da súa independencia fronte á entidade ou entidades vinculadas a esta directa ou indirectamente, así como a información dos servizos adicionais de calquera clase prestados a estas entidades polos citados auditores ou sociedades, ou polas persoas ou entidades vinculados a estes de acordo co disposto na Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas.

6.ª Emitir anualmente, con carácter previo á emisión do informe de auditoría de contas, un informe en que se expresará unha opinión sobre a independencia dos auditores de contas ou sociedades de auditoría. Este informe deberase pronunciar, en todo caso, sobre a prestación dos servizos adicionais a que fai referencia o número anterior.»

Disposición derradeira quinta. *Modificación do texto refundido da Lei de sociedades anónimas aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de decembro.*

Un. O número 2 do artigo 105 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de decembro, queda modificado como segue:

«2. Tamén poderán fixar con carácter xeral o número máximo de votos que pode emitir un mesmo accionista ou sociedades pertencentes a un mesmo grupo, salvo no caso das sociedades cotizadas, nas cales serán nulas de pleno dereito as cláusulas estatutarias que, directa ou indirectamente, establezan a limitación.

Cando se produza a admisión a negociación nun mercado secundario oficial de valores das accións dunha sociedade cuxos estatutos conteñan cláusulas limitativas do máximo de votos, a sociedade deberá proceder a adaptar os seus estatutos eliminando esas cláusulas no prazo máximo dun ano contado a partir da data de admisión. Se transcorrer ese prazo sen que a sociedade presente no rexistro mercantil a escritura de modificación dos seus estatutos, as cláusulas limitativas do máximo de voto teranse por non postas.»

Dous. O número 1 do artigo 207 e o artigo 209 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de decembro, quedan modificados como segue:

Un. O número 1 do artigo 207 queda redactado nos seguintes termos:

«1. A remuneración dos auditores de contas fixarase de acordo co establecido na Lei de auditoría de contas.»

Dous. O artigo 209 queda redactado coa seguinte redacción:

«Artigo 209. *Informe.*

Os auditores de contas emitirán un informe detallado sobre o resultado da súa actuación de conformidade coa normativa reguladora da actividade de auditoría de contas.»

Disposición derradeira sexta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», salvo a modificación introducida no artigo 105.2 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, que entrará en vigor transcorrido un ano desde a publicación desta lei no BOE.

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 30 de xuño de 2010

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO